

De
Jean

Copyright © 2014, by Bibles International®, USA

Iwwersetzung: Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l.

Deckel: Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l.

Saz: Rachel Bader

Drock: Imprimerie Gérard Klopp s.à.r.l.

1. Oplo November 2014

ISBN : 978-99959-0-094-6

All Rechter virbehalen. De Copyright Besëtzer erlaabt, datt e Maximum vun 90 Versen vun dësem Manuskript an engem anere Wierk gebraucht, reproduzéiert oder verdeelt däerfe ginn, ouni fir d'éischt d'Erlaabnes vum Copyright Besëtzer ze kréien. Si däerfen nëmmen da reproduzéiert ginn, wann den Extrait mat folgendem Vermierk zitéiert gëtt:

„D'Bibelziter sinn aus „De Jean“, Lëtzebuergesch Versioun, copyright © 2014 by Bibles International®, USA. Mat Erlaabnes gebraucht. All Rechter virbehalen.”

Wa méi wéi 90 Verse gebraucht solle ginn, dann däerf dat nëmme mat der schrëftlecher Erlaabnes vum Copyright Besëtzer geschéien. Soss däerf d'Manuscript, ob ganz oder en Deel oder Deeler dovunner, a kenger Form reproduzéiert oder verdeelt ginn. Eng Demande fir d'schrëftlech Erlaabnes soll u Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l. geriicht ginn. Dir kënnt se un bibelfirletzebuerg@gmail.com schécken oder per Post un: Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l., B. P. 25, L-3394 Roeser.

De Jean

D'AUSO VUM JEAN

*„Et ass och dëse Jénger, deen iwwert
dës Saachen ausseet an dee si
niddergeschriwwen huet. Mir wëssen,
datt seng Ausso wouer ass.“*

De Jean

D'VIRWUERT

Och wann d'Lëtzebuerger kee Problem domat hunn Däitsch, Franséisch an Englesch ze liesen, huet eis Nationalsprooch säit den 80er Joren ëmmer méi u Popularitéit gewonnen duerch hir Benotzung an offiziellen Dokumenter, an der Musek, an der Press, an der Literatur an an de Schoulen. Och d'Lëtzebuergesch Course sinn iwwerlaascht.

Si ass eng Minoritéitesprooch mat enger Zukunft!

Eis jonk Leit léieren och ëmmer méi Lëtzebuergesch liesen a schreiwen a si fille sech am wuelsten, sech am Lëtzebuergesch auszedrécken. D'Leit schwätzen am einfachsten an hirer Mammesprooch. Si alleguer mierken, datt hir Mammesprooch hir Häerzer uschwätzt. Si geet vum Blat oder vum Ouer direkt an de Kapp a vun do erof an d'Häerz.

Et si scho Versich gemaach ginn, fir Brochdeeler vun der Bibel op Lëtzebuergesch z'iwwersetzen (z.B. d'Psalmen, d'Evangelium vum Markus, Deeler vum Neien Testament, etc ...), mee d'Bibel ass nach ni ganz iwwersat ginn, an dat obwuel op mannst 350,000 Leit weltwäit Lëtzebuergesch schwätzen.

D'Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l. (BfL) wëll déi ganz Bibel (66 Bicher) op Lëtzebuergesch iwwersetzen a mécht säi Méiglechst, fir säin Zil och z'erreechen.

D'IWWERSETZUNGSPHILOSOPHIE

D'Approche, déi BfL hält, ass eng Iwwersetzung, déi probéiert sënngeméis z'iwwersetzen. Dës Method ass de Mëttelwee zwëschen deenen zwou traditionelle Philosophien, där méi konservativer, déi dem Originaltext grammatesch streng treu bleift, an där méi fräier, déi probéiert d'Reaktioun vun den urspréngleche Lieser bei de moderne Lieser ze reproduzéieren. Der BfL an der Bibles International®, de Beroder vun der BfL, hiert Zil ass et, eng Iwwersetzung ze produzéieren, déi d'ursprénglech Bedeitung vun de bibleschen Auteuren an den Originaltexter richteg erëmgeët, ouni eppes vun der Bedeitung ewechzeloossen, bäizefügen oder ze veränneren, an déi och sou gutt wéi méiglech kloer an natierlech op Lëtzebuergesch z'iwwersetzen.

Wann dat Lëtzebuergesch emol schwéierfälleg oder komesch wierkt, dann ass et aus Respekt zum Originaltext.

DEN ORIGINAL GRIICHESCHEN TEXT

D'Iwwersetzung baséiert op déi *Robinson-Pierpont* byzantinesch Textform vum griicheschen Neien Testament, déi 2005 gedréckt gouf. Déi baséiert op Handschrëften, déi ongeféier 80% vun de ronn 5500 griichesche Manuskripter vum Neien Testament ausmaachen.

D'LËTZEBUGESCH ORTHOGRAPHIE

D'BfL berëfft sech op de Mémorial Règlement grand-ducal vum 10. Oktober 1975 a vum 30. Juli 1999.

D'NIMM

D'Iwwersetzung vun den Nimm vu Persounen ass ee ganzt komplext a kriddelegt Thema. D'Nimm vu Persounen si ganz oft un historesch Definitiounen an u reliéis, sozial a

kulturell Kontexter liiert. Et ass dowéinst ganz schwéier eng konstant Iwwersetzungsphilosophie vun den Nimm ze hunn. BfL huet probéiert d'Meenung vun der Majoritéit vun deene Leit, déi un der Iwwersetzung matgeschafft hunn, ze respektéieren an hir Proposen z'integréieren.

D'Nimm vun den Dierfer, de Stied, de Géigenden an de Länner berouen op déi Däitsch respektiv déi Franséisch Iwwersetzungen, déi bei eis bekannt sinn. D'BfL huet sech awer d'Fräiheet geholl, fir d'Nimm laut der lëtzebuergescher Phonetik an Orthographie ze schreiwen.

D'REMERCIEMENTEN

D'BfL wëll der Bibles International® fir hir Ënnerstëtzung vun dësem Projet villmools Merci soen. Si stellt hir Beroder zur Verfügung, fir sécher ze stellen, datt d'Orginaltexter trei iwwersat goufen. D'BfL wëll besonnesch de Beroder an dësem Zesammenhang Merci soen, fir hire wichtege Bäitrag an hiren Enthusiasmus fir d'Bibeliwwersetzung.

D'BfL wëll hirer ganzer Equipe Merci soen, fir hiren äifregen an onermiddlechen Asaz an dësem Projet. Vill Houfer huet misse während dësem Projet op d'Säit geluecht ginn a mir wëssen, datt dat net ëmmer esou einfach ass.

D'BfL wëll besonneg de Lieser an der Korrektörin villmools Merci soen, well ouni hire wichtege Bäitrag hätt net esou eng gutt Iwwersetzung produzéiert kënne ginn. Vill Houfer hunn och si an dësem Projet missen op d'Säit leeën. All Feeler, déi nach am Text ze fanne sinn, sinn d'Verantwortung vun der BfL.

D'BfL wëll all deene Leit an Organisatioune fir hir Spenden an Ënnerstëtzung häerzlech Merci soen. Déi hunn et erméiglecht dëst Buch kënnen ze drécken.

Zum Schluss wëlle mir Iech, déi dëst Buch liesen, och Merci soen.

D'ALEEDUNG ZUR AUSSO VUM JEAN

Auteur: Jean

Empfänger: d'ganz Welt

Datum: A.D. 85-90

D'Ausso vum Jean ass eng gutt Noriicht, déi hien eis vermëttelt a si zielt iwwert d'Liewen, den Doud an d'Operstéiung

vum Jesus an och iwwert d'Botschaft, déi de Jesus verkënnegt huet. Den Apostel Jean huet seng gutt Noriicht (oder säin Evangelium) geschriwwen, fir datt d'ganz Welt kéint gleewen, datt de Jesus de Messias (oder Christus), de Jong vu Gott, ass (Jean 20,30-31). Hien huet den Text ongeféier zwëschen 85-90 A.D. geschriwwen.

Dem Jean seng Eltere waren den Zebedéius an d'Salome an den Apostel Jacques war säin eelste Brudder. De Jean nennt sech de „Jénger, deen de Jesus gär hat“ (Jean 13, 23-24; 21,7. 20. 24). Zesumme mam Péitrus a mam Jacques huet hien Aspekter vum Jesus sengem Déngscht erlieft, déi déi aner néng Jénger net matkritt hunn. (Marc 9,37; 9,2; 14,33). De Jean huet net nëmmen dës gutt Noriicht iwwert de Jesus geschriwwen, mee och dräi Bréiwer (1., 2., an 3. Jean) an d'Apokalypse.

D'Evangelium nom Jean ass ganz verschidde vun den aneren dräi Evangelien. De Jean léisst vill Informatiounen eraus, déi déi dräi aner Auteuren verzielen, zum Beispill d'Gebuert vum Jesus an d'Parabelen, déi hie verzielt huet. De Jean huet och villes bäigefügt, déi déi aner net erwähnt hunn. Bal alles an den éischte fënnf Kapiteln ass eleng a sengem Buch ze fannen. Dës Kapiteln erziele vum Jesus sengem fréien Déngscht a Judea. De Jean huet siwe Wonner, déi hien Zeeche genannt huet, erausgewielt, fir seng Botschaft iwwert de Jesus ze beweisen. Dës Zeeche sinn an de Kapiteln 2, 4, 5, 6, 9 an 11 ze fannen. De Jean huet och siwe vum Jesus senge Rieden niddergeschriwwen,

déi an de Kapiteln 3, 4, 5, 6, 8, 10 a 14-16 stinn. Hien huet och vum Jesus sengen „Ech sinn“ Aussoe verzielt (6,35; 8,12; 9,5; 10,11.14; 11,25; 14,6; 15,1). D’Buch fänkt mat enger klorer Ausso un, datt de Messias Gott ass. An de Kapiteln zwee bis zwielef liese mir vum Jesus sengem ëffentlechen Déngscht. An de Kapiteln dräizéng bis siwwenzéng liese mir vu sengem privaten Déngscht ënnert den Apostelen, an de Kapiteln uechztzéng bis nonzéng vu senger Kräizegung an an den zwee leschte Kapitele vu senger Operstéiung a vum Déngscht duerno.

De Jean beweist eis, datt de Jesus de Messias ass a wëll, datt mir un hie gleewen, fir datt mir d’éiweg Liewe kréien.

De Jean

1 Um Ufank war d'Wuert. D'Wuert war bei Gott an d'Wuert war Gott. ² D'Wuert war um Ufank bei Gott. ³ Alles ass duerch d'Wuert entstanen an et gött näischt, wat net duerch d'Wuert entstanen ass. ⁴ Am Wuert war d'Liewen an dëst Liewe war de Mënschen hiert Liicht. ⁵ D'Liicht schéngt och an der Däischtert an d'Däischtert konnt d'Liicht net iwwerwannen^a.

⁶ Gott hat e Mann geschéckt, dee Jean geheescht huet. ⁷ Hie koom als Zeien, fir iwwert d'Liicht auszesoen, fir datt jiddereen duerch hie gleewe géif. ⁸ Hie selwer war net dat Liicht, mee hien ass komm, fir iwwert d'Liicht auszesoen. ⁹ Dat war dat richtegt Liicht, dat an d'Welt koom, fir all Mënsch Liicht ze bréngen. ¹⁰ Et war an der Welt an d'Welt ass duerch et entstanen, mee d'Welt huet et net erkannt. ¹¹ D'Liicht ass bei säin Eegentum komm, mee dat huet et net ugeholl. ¹² Mee all deenen, déi et ugeholl an u säin Numm gleeft hunn, huet et d'Recht ginn, Kanner vu Gott ze ginn. ¹³ Si si weder duerch mënschlech Ofstamung^b, nach duerch natierlech Gebuert^c, nach duerch dem Mann säi Wëllen, mee aus Gott gebuer.

¹⁴ D'Wuert ass Mësch^d ginn an huet ënnert eis gewunnt. Mir hu seng Herrlechkeet gesinn, d'Herrlechkeet vum Papp sengem eenzege Jong, voller Gnod a Wourecht.

---

^a Eng alternativ Iwwersetzung fir iwwerwannen ass verstoën.

^b Wuertwiertlech: aus dem Blut.

^c Wuertwiertlech: aus dem Flesch sengem Wëllen.

^d Wuertwiertlech: Flesch.

¹⁵ De Jean huet iwwert hien ausgesot an huet geruff: „Deen heiten ass deen, vun deem ech gesot hunn: ‚Deen, deen no mir kënnt, war viru mir, well hien huet viru mir existéiert.“

¹⁶ Jidderee kritt eng Gnod no där anerer aus sengem vollkommene Wiesen. ¹⁷ D’Gesetz koum nämlech duerch de Moses, mee d’Gnod an d’Wourecht koumen duerch de Messias, de Jesus. ¹⁸ Et huet nach ni ee Gott gesinn, mee den eenzege Jong, deen dem Papp ganz no ass^e, huet erkläert, wien hien ass.

¹⁹ De Jean huet déi Ausso gemaach, wéi d’Jude vu Jerusalem Priister a Levite bei hie geschéckt hunn, fir hien ze froen, wien hie wier. ²⁰ Hien huet kloer gestallt, datt hien net de Messias ass. Hien huet et kloer gestallt an et net ofgestriden.

²¹ Si hunn hie gefrot: „Wie bass du dann? Bass du den Elia?“

„Neen, dee sinn ech net“, sot hien.

„Bass du de Prophét?“

„Neen“, huet hie geäntwert.

²² Si hunn hien nees gefrot: „Wie bass du dann? Mir müssen deene Leit, déi eis heihinner geschéckt hunn, eng Äntwert ginn. Wat sees du da selwer iwwert dech?“

²³ „Ech sinn d’Stëmm vun engem, deen an der Wüst rífft: ‚Maacht de Wee fräif fir den Här‘, sou wéi de Prophét Jesaia et gesot hat“, huet hie geäntwert.

²⁴ Déi, déi dohi geschéckt gi waren, ware Phariséier.

²⁵ „Firwat deefs du dann, wann s du weder de Messias, nach den Elia, nach de Prophét bass?“, hu si hie gefrot.

²⁶ De Jean huet hinne geäntwert: „Ech deefe mat Waasser, mee ënnert iech ass een, deen dir net kennt. ²⁷ Hien ass deen, deen no mir kënnt, obwuel hie viru mir existéiert huet. Ech sinn et net wäert, seng Sandale lasszebannen.“

---

^e Wuertwiertlech heescht dësen Ausdrock „an der Broscht vum Papp“.

^f Wuertwiertlech: riicht

²⁸ Dat ass zu Betanien geschitt, op der anerer Säit vum Jordan, do, wou de Jean gedeeft huet.

²⁹ Den Dag drop huet hien de Jesus op sech duerkomme gesinn a sot: „Kuckt, d’Lamm vu Gott, dat d’Sënn vun der Welt ewechhëlt! ³⁰ Hien ass deen, vun deem ech sot: ‚No mir kënnst e Mann, dee viru mir war, well hie viru mir existéiert huet.‘ ³¹ Ech wousst net, wien hie wier. Mee ech hu mat Waasser gedeeft, fir datt Israel hie sollt erkennen.“

³² De Jean huet du bezeit: „Ech hunn de Geescht wéi eng Dauf vum Himmel erofkome gesinn an hien ass op him bliwwen. ³³ Ech hunn hien net kannt. Mee deen, dee mech geschéckt huet, fir mat Waasser ze deefen, huet zu mir gesot: ‚Du wäerts gesinn: deen, op deem de Geescht erofkënnt an op deem e bleift, ass deen, dee mam Hellege Geescht deeft.‘ ³⁴ Ech hunn dat gesinn an hu bezeit, datt hien de Jong vu Gott ass.“

³⁵ Den Dag drop stoung de Jean erëm mat zwee vu senge Jénger^g op dârselwechter Plaz. ³⁶ Wéi hien de Jesus laanscht goe gesinn huet, sot hien: „Kuckt, d’Lamm vu Gott!“ ³⁷ Seng zwee Jénger hunn hien dat héiere soen a sinn dem Jesus nogaangen.

³⁸ De Jesus huet sech ëmgedréint a gesinn, datt si him nogoungen, an huet si gefrot: „Wat sicht dir?“

„Rabbi (wat souvill wéi ‚Léiermeeschter‘ heescht), wou wunns du?“, hu si gefrot.

---

^g Dat Wuert ‚Jénger‘ ass zwar vum Däitschen iwwerholl, mee dëst Wuert huet eis am beschte geschénkt, well vill Leit d’Wuert scho kennen. Am Gebrauch vum neien Testament ass e Jénger e Schüler oder Student vun engem Rabbi (Léiermeeschter). De Jénger geet dem Rabbi no, fir vun him ze léieren. Dat mécht hien, andeems hie Rieden nolauschtert, un Diskussiounen deelhëlt an och andeems hien de Rabbi dagdeeglech begleet an esou leeft wéi hien. Si ginn zesummen deeselwechte Wee am Liewen an de Jénger imitéiert souzesoen de Rabbi.

³⁹ „Kommt kucken“, sot de Jesus.

Si si mat him gaangen an hu gesinn, wou hie gewunnt huet. Et war zéng Auer moies^h a si sinn de Rescht vum Dag bei him bliwwen.

⁴⁰ Den Änder, dem Simon-Péitrus säi Brudder, war ee vun deenen zwee, déi dem Jean nogelauschtert haten an déi dem Jesus nogaange waren. ⁴¹ Hien ass fir d'éischt no sengem Brudder, dem Simon, siche gaangen a sot zu him: „Mir hunn de Messias (wat esouvill wéi ‚Christus‘ heescht) fonnt!“

⁴² Den Änder huet de Simon bei de Jesus bruecht.

De Jesus huet hien ugekuckt a gesot: „Du bass de Simon, dem Jean säi Jong. Vun elo u gëss du Kephass (wat souvill wéi ‚Steen‘ heescht) genannt.“

⁴³ Den Dag drop wollt de Jesus sech op de Wee fir a Galilea maachen. Hien ass nom Philippe siche gaangen a sot zu him: „Komm mir no!“ ⁴⁴ De Philippe koum vu Betsaida, därselwechter Stad wéi den Änder an de Péitrus. ⁴⁵ De Philippe ass nom Nathanael siche gaangen a sot zu him: „Mir hunn dee fonnt, iwwert deen de Moses am Gesetz an och d'Prophéite geschriwwen hunn: de Jesus vun Nazaret, dem Jousef säi Jong.“

⁴⁶ „Nazaret? Kann iergend eppes Guddes vun do kommen?“, huet den Nathanael geäntwert.

„Da komm kucken!“, sot de Philippe.

⁴⁷ De Jesus huet den Nathanael op sech duerkomme gesinn a sot: „Kuckt, hei ass nu wierklech en Israelit, an deem et keng Nidderträchtegkeet gëtt.“

⁴⁸ „Wouhier kenns du mech?“, huet den Nathanael hie gefrot.

---

^h Oder no munchen anere Rechnungen, véier Auer nomëttes, wann een no de jüddesche Stonne geet. Hei hu mir eis fir déi réimesch Stonnen entscheet.

ⁱ Dat Wuert Messias oder Christus bedeit: de Gesaleften.

„Éier de Philippe dech geruff hat, hat ech dech ënnert dem Figebam sëtze gesinn“, huet de Jesus geäntwert.

⁴⁹ „Rabbi, du bass de Jong vu Gott! Du bass de Kinnek vun Israel!“, sot den Nathanael.

⁵⁰ „Du gleefs, well ech dir sot, datt ech dech ënnert dem Figebam gesinn hunn? Du wäerts nach vill méi grouss Saache wéi dat gesinn“, huet de Jesus him geäntwert.

⁵¹ „Ech soen iech d’Wourecht! Dir wäert den Himmel opstoe gesinn an d’Engele vu Gott um Jong vum Mënsch erop an erof klamme gesinn.“

2 Dräi Deeg méi spéit gouf et eng Hochzäit zu Kana a Galilea an dem Jesus seng Mamm war dobäi. ² De Jesus a seng Jénger waren och op d’Hochzäit invitéiert.

³ Wéi kee Wäi méi do war, huet dem Jesus seng Mamm zu him gesot: „Si hu kee Wäi méi.“

⁴ „Fra, wat wëlls du vu mir?^a Meng Stonn ass nach net komm“, huet de Jesus hir geäntwert.

⁵ „Maacht, wat hien iech seet!“, sot seng Mamm zu den Dénge.

⁶ Et stounge sechs stenge Waasserkréi fir d’jüddesch Wäschritualer do. An all Kroun hunn ongeféier honnert Liter^b gepasst.

⁷ „Fëllt d’Kréi mat Waasser!“, sot de Jesus zu den Dénge. Si hunn d’Kréi bis un de Rand gefëllt. ⁸ „Huel e bëssen dovunner eraus a gitt dem Zoustännege vun den Zerweuren dovunner ze schmaachen“, huet de Jesus d’Dénge ugestallt. Si hunn dem Responsabelen et bruecht.

⁹ Wéi hien d’Waasser, dat a Wäi verwandelt gi war, geschmaacht huet, wousst hien net, wou dëse Wäi géif

---

^a Wuertwiertlech: „wat zu mir an zu dir“

^b 100 Liter = 2 oder 3 Moossen

hierkommen (mee d'Dénger, déi d'Waasser agefëllt haten, woussten et). Hien huet de Bräitchemann^c geruff¹⁰ a sot zu him: „Jiddereen zerwéiert ëmmer de beschte Wäi fir d'éischt an duerno, wann d'Leit voll sinn, gëtt de manner gudde Wäin zerwéiert. Mee Dir hutt de gudde Wäi bis elo zeréck behalen!“

¹¹ Dëst éischt Zeechen, dat de Jesus gemaach huet, war zu Kana a Galilea. Hien huet seng Herrlechkeet z'erkennen a seng Jénger hunn un hie gegleeft.

¹² Duerno ass hien op Kapernaum gaangen zesumme mat senger Mamm, mat senger Bridder a mat senger Jénger a si sinn e puer Deeg do bliwwen.

¹³ Et war kuerz virum Passafest^d vun de Judden an de Jesus gong op Jerusalem. ¹⁴ Am Tempel huet hie Leit opfonnt, déi Ranner, Schof an Dauwe verkaf hunn. D'Leit, déi d'Sue gewiesselt hunn, souzen och do. ¹⁵ Hien huet eng Gäissel^e aus Seeler gemaach an huet si all aus dem Tempel gejot, och d'Ranner an d'Schof. Hien

---

^c De Bräitchemann – op Däitsch: der Bräutigam; op Franséisch: le marié; op Englesch: the bridegroom.

^d D'Passafest ass eent vun de wichtegste Fester vun de Judden a gouf um 14. Dag vum Mount Nisan gefeiert. Et gouf vu Gott agefouert, als Erënnerung un hir Erléisung a Befreiung aus der Sklaverei an Ägypten. Deen Dag huet e perfekt, männlecht Lamm fir all Stot misse geschluecht ginn. Dat war eng Erënnerung un dat perfekt, männlecht Lamm, dat an Ägypten an all Stot als Ersatz vum Éischtgebuerene gestuerwe war. Gott hat nämlech déi lescht Plo iwwert Ägypte bruecht, bei där all Éischtgebuerenen am Land stierwe sollt. Den Engel vum Doud géif just iwwert déi Haiser ewechgoen, wou d'Blutt vum Lamm op der Zarg vun der Hausdier geschmiert wier. Et huet ee misse stierwen: e Lamm oder den Éischtgebuerenen. Um Passafest hunn d'Judden sech un hir Erléisung, déi si vu Gott duerch d'Lamm kruten, an un hir Flucht aus Ägypten erënnert. D'ganz Geschicht ass am 2. Moses 11-13 erëmfannen, esou wéi an aneren Erweiderungen am 3. Moses 23,5-14.

^e D'Gäissel – op Däitsch: die Geissel; op Franséisch: le fouet; op Englesch: the whip.

huet d'Mënz vun deenen, déi d'Sue gewiesselt hunn, zerstreet an huet hir Dëscher ëmgehäit. ¹⁶ Zu deenen, déi d'Dauwe verkaf hunn, sot hien: „Maacht, datt dat alles hei verschwënnt! Maacht aus mengem Papp sengem Haus keng Maartplaz!“

¹⁷ Seng Jénger hu sech drun erënnert, datt geschriwwe steet: „Den Äifer fir däin Haus huet mech ganz a Besëtz geholl.“

¹⁸ Doropshin hunn d'Judden hie gefrot: „Wéi en Zeeche gëss du eis, fir eis ze weisen, datt s du d'Recht hues, esou ze handeln?“

¹⁹ „Zerstéiert dësen Tempel a bannent dräi Deeg bauen ech en erëm op“, huet de Jesus geäntwert.

²⁰ „Et huet sechsavéierzeg Joer gedauert, fir den Tempel ze bauen, an du wëlls e bannent dräi Deeg erëm opbauen?“, hunn d'Jude geäntwert. ²¹ Hien hat awer vum Tempel vu sengem Kierper geschwat. ²² Wéi hie vun den Doudegen operstane war, hu seng Jénger sech drun erënnert, datt hien dat gesot hat, a si hunn der Schrëft gegleeft an och deem, wat de Jesus gesot hat.

²³ Wéi de Jesus fir d'Passafest zu Jerusalem war, hu vill Leit u säin Numm gegleeft, well si d'Zeeche gesinn hunn, déi hie gemaach huet. ²⁴ Mee de Jesus huet sech hinnen net uvertraut, well hie si all kannt huet. ²⁵ Hie wousst nämlech, wat am Mënsch ass, an dofir hat hien et net néideg, datt een him de Mënsch erkläert.

3 Et gouf e Mann, deen Nikodemus geheescht huet. Hie war ee vun de Phariséier, e Leeder vun de Judden.

² Hie koum nuets bei de Jesus a sot:

„Rabbi, mir wëssen, datt s du e Léiermeeschter bass, dee vu Gott geschéckt gouf. Et kann nämlech kee Mënsch d'Zeeche maachen, déi s du méchs, wa Gott net mat him ass.“

³ De Jesus huet geäntwert: „Ech soen dir d'Wourecht! E Mënsch kann d'Kinnekräich vu Gott net gesinn, et sief dann hie gött op en Neits gebuer^a.“

⁴ Den Nikodemus huet gefrot: „Wéi kann een Erwuessenen op en Neits gebuer ginn? Hie kann dach net hannescht an de Bauch vu senger Mamm goen an eng zweete Kéier gebuer ginn?“

⁵ De Jesus huet geäntwert: „Ech soen dir d'Wourecht! E Mënsch kann net an d'Kinnekräich vu Gott erakommen, et sief dann hie gött aus Waasser an aus Geescht gebuer.

⁶ Wat aus dem Fleesch gebuer gött, ass Fleesch, a wat aus dem Geescht gebuer gött, ass Geescht. ⁷ Wonner dech net, wann ech dir soen, datt dir op en Neits musst gebuer ginn.

⁸ De Wand bléist, wouhin e wëllt, an du héiers e pāifen, mee du weess net, vu wou e kënnt a wou en higeet. Sou ass et mat jidderengem, deen aus dem Geescht gebuer gött.“

⁹ „Wéi ass dat méiglech?“ huet den Nikodemus gefrot.

¹⁰ „Du beléiers d'Vollek vun Israel an du verstees dat net?“, huet de Jesus geäntwert. ¹¹ „Ech soen dir d'Wourecht! Mir schwätze vun deem, wat mir kennen, a mir soen iwwert dat aus, wat mir gesinn hunn; mee dir huet eis Ausso net un. ¹² Wann dir mir net gleeft, wann ech iech vu Saachen hei op der Äerd verzielen, wéi wëllt dir mir da gleewen, wann ech iech vu Saachen aus dem Himmel verzielen?

¹³ Et ass keen an den Himmel eropgaangen, ausser deem, deen aus dem Himmel erofkoom: de Jong vum Mënsch, deen am Himmel ass. ¹⁴ Sou wéi de Moses d'Schlaang an der Wüst héich gehuewen huet, sou muss och de Jong vum Mënsch héich gehuewe ginn, ¹⁵ fir datt jiddereen, deen un hie gleeft, net verluer geet, mee éiweg Liewe huet.

---

^a De Jesus huet hei en duebeldeitegt Wuert benotzt, well den Ausdrock ‚op en Neits gebuer‘ kann och ‚vun uewe gebuer‘ heeschen. Den Nikodemus huet dës duebel Bedeitung net verstanen an dofir huet hie weider Froe gestallt.

¹⁶ Gott huet der Welt seng Léift op dës Manéier gewisen: hien huet säin eenzege Jong hierginn, fir datt jiddereen, deen un hie gleeft, net verluer geet, mee éiwegt Liewen huet. ¹⁷ Gott huet säi Jong nämlech net an d'Welt geschéckt, fir d'Welt ze riichten, mee fir datt d'Welt duerch hie gerett géif ginn. ¹⁸ Wien un hie gleeft, gëtt net geriicht; wien net gleeft, ass scho geriicht, well hien net un den Numm vu Gott sengem eenzege Jong gegleeft huet.

¹⁹ Dat hei ass d'Geriicht: d'Liicht ass an d'Welt komm an d'Mënschen haten d'Däischtert léiwer wéi d'Liicht, well hir Dote béis waren. ²⁰ Jiddereen, dee Béises mécht, haasst nämlech d'Liicht a kënnt net bei d'Liicht, fir datt seng Doten net opgedeckt ginn. ²¹ Mee jiddereen, dee mécht, wat der Wourecht entsprécht, kënnt bei d'Liicht, fir datt all Mënsch kloer gesi kann, datt seng Doten a Gott gemaach goufen.“

²² Duerno ass de Jesus mat senge Jénger an d'Géigend vu Judea gaangen, fir mat hinnen Zäit ze verbréngen an ze deefen. ²³ De Jean huet zur gläicher Zäit zu Ainon bei Salim gedeeft, well et do vill Waasser gouf. D'Leit sinn dohi komm an hu sech deefe gelooss. ²⁴ (Dat war éier de Jean an de Prisong gehäit gi war.) ²⁵ Tëscht dem Jean senge Jénger an engem Judd koum et zu enger Diskussioun iwwert d'zeremoniell Rengegung. ²⁶ Si si bei de Jean gaangen a soten zu him:

„Rabbi, kuck! Deen, deen op der anerer Säit vum Jordan bei dir war an iwwert deen s du ausgesot hues, deen deeft elo an d'Leit ginn all bei hien!“

²⁷ De Jean huet geäntwert: „E Mënsch kann näischt kréien, et sief dann hie krut et aus dem Himmel. ²⁸ Dir selwer kënnt bezeien, datt ech sot: ‚Ech sinn net de Messias, mee ech gouf him virausgeschéckt.‘ ²⁹ Deen, deen d'Braut huet ass de Bräitchemann, mee dem Bräitchemann säi Frënd, deen donieft steet an hien héiert, freet sech

onmoosseg doriwwer, dem Bräitchemann seng Stëmm ze héieren. Sou ass meng Freed a si ass elo komplett. ³⁰ Hie muss méi wichteg ginn an ech muss manner wichteg ginn.

³¹ Deen, dee vun uewe kënnt, steet iwwert allem. Deen, dee vun der Äerd kënnt, ass vun der Äerd a schwätzt vun der Äerd. Deen, deen aus dem Himmel kënnt, steet iwwert allem. ³² Hie seet iwwert dat aus, wat hie gesinn an héieren huet, mee kee gleeft senger Ausso. ³³ Wie senger Ausso gleeft, bestätegt, datt Gott d'Wourecht seet. ³⁴ Well deen, dee vu Gott geschéckt gouf, schwätzt d'Wierder vu Gott a Gott gebraucht keng Mooss, wann hie säi Geescht gëtt. ³⁵ De Papp huet de Jong gär an huet alles a seng Hänn geluecht. ³⁶ Wien un de Jong gleeft, huet éiweg Liewen. Wien dem Jong net follegt, kritt d'Liewen net ze gesinn, mee d'Roserei vu Gott bleift op him.“

4 Wéi den Här gewuer gouf, datt de Phariséier zu Ouere komm war, datt de Jesus méi Mënschen zu Jénger maachen a deefe géif wéi de Jean ² (obwuel de Jesus net selwer gedeeft huet, mee seng Jénger), ³ huet de Jesus Judea verlooss an ass a Galilea gaangen.

⁴ Hien huet awer missen duerch Samaria goen. ⁵ Sou koum hien an eng Stad vu Samaria, déi Sichar geheescht huet an déi no beim Stéck Land louch, dat de Jakob sengem Jong Jousef ginn hat. ⁶ Do war och dem Jakob säi Pëtz, a well de Jesus vu senger Rees midd war, huet hie sech bei de Pëtz gesat. Et war ëm d'Mëttesstonn^a. ⁷ Du koum eng Fra aus Samaria, fir Waasser ze schäffen. De Jesus sot zu hir: „Gëff mir eppes ze drénken!“ ⁸ (Seng Jénger waren nämlech an d'Stad gaangen, fir eppes fir z'iessen ze kafen.)

⁹ D'Fra aus Samaria huet hie gefrot: „Wéi kënnt et, datt s du als Judd mech, eng Samariterin, ëm eppes ze

---

^a Am Originalen: déi sechst Stonn.

drénke frees?“ (D’Judde wëllen nämlech näischt mat de Samariter ze dinn hunn.)

¹⁰ De Jesus huet geäntwert: „Wann s du de Kaddo vu Gott kenne géifs a wann s du wéisst, wien deen ass, deen dech freet: ‚Gëff mir eppes ze drénken!‘, da géifs du hie froen an da géif hien dir liewegt Waasser ginn.“

¹¹ „Här, du hues näischt, fir ze schäffen an de Pëtz ass déif. Vu wou hëls du dann dat liewegt Waasser hier?“ huet d’Fra hie gefrot. ¹² „Bass du éiere méi dichteg wéi eise Papp Jakob, deen eis de Pëtz ginn huet an deen dovunner gedronk huet, genee wéi seng Jongen an och seng Déieren?“

¹³ De Jesus huet geäntwert: „Jiddereen, dee vun dësem Waasser drénkt, gëtt nees duuschtereg, ¹⁴ mee jiddereen, dee vun deem Waasser drénkt, dat ech him ginn, wäert ni méi duuschtereg ginn. Ganz am Géigendeel, d’Waasser, dat ech him wäert ginn, gëtt an him zu enger Waasserquell, aus där éiweg Liewen erausspruddelt.

¹⁵ „Här, gëff mir dëst Waasser, fir datt ech net méi duuschtereg ginn an net méi muss heihin zeréck kommen, fir Waasser ze schäffen“, sot d’Fra zu him.

¹⁶ „Géi, ruff däi Mann a bréng hien heihin“, sot de Jesus zu hir.

¹⁷ „Ech hu kee Mann“, huet d’Fra geäntwert.

„Du hues recht“, sot de Jesus, „du hues kee Mann: ¹⁸ du has scho fënnef Männer, an dee Mann, mat deem s du elo zesummeliefs, mat deem bass du net bestuet! Du hues d’Wourecht gesot!“

¹⁹ „Här, ech gesinn, datt s du e Prophét bass“, sot d’Fra zu him. ²⁰ „Eis Virfueren hu Gott op dësem Bierg ugebiet, mee dir sot, datt ee Gott zu Jerusalem ubiede muss.“

²¹ „Fra, gleef mir“, sot de Jesus zu hir, „et kënnt eng Zäit, an där dir de Papp weder op deem heite Bierg nach zu Jerusalem ubiede wäert. ²² Dir biet dat un, wat dir net

kennt; mir bieten dat un, wat mir kennen, well d'Rettung vun de Judde kënnt. ²³ Mee d'Zäit kënnt a si ass schonn do, an där déi, déi de Papp warhafteg ubieden, hien am Geescht an an der Wourecht ubiede wäerten. De Papp sicht Leit, déi hien esou ubieden. ²⁴ Gott ass Geescht, an déi, déi hien ubieden, müssen hien am Geescht an an der Wourecht ubieden.“

²⁵ D'Fra sot zu him: „Ech weess, datt de Messias kënnt, dee Christus genannt gött. Wann hie kënnt, wäert hien eis alles erklären.“

²⁶ „Ech, deen hei mat dir schwätzt, sinn et^b,“ huet de Jesus geäntwert.

²⁷ An deem Moment koume seng Jénger zeréck. Si waren erstaunt, datt hie mat enger Fra schwätze géif. Et huet awer kee vun hinne gesot: „Wat wëlls du vun hir?“ oder „Firwat schwätz du mat hir?“. ²⁸ D'Fra huet dunn hire Waasserkrou stoe gelooss, ass hannescht an d'Stad gaangen an huet do zu de Leit gesot: ²⁹ „Kommt a kuckt, do ass e Mann, dee mir alles gesot huet, wat ech jee gemaach hunn! Kéint hien de Messias sinn?“ ³⁰ Dunn hu si d'Stad verlooss a si bei hie gaangen.

³¹ An der Zwëschenzäit hu seng Jénger him gefléift: „Rabbi, iess dach eppes!“ ³² Hien huet hinnen awer geäntwert: „Ech hunn eppes z'iessen, wat dir net kennt!“

³³ Doropshi sote seng Jénger een zum aneren: „Huet éieren een him eppes z'iesse bruecht?“

³⁴ „Mäin lessen ass de Wëlle vun deem auszuféieren, dee mech geschéckt huet, a säi Wierk ofzeschléissen“, sot de Jesus zu hinnen. ³⁵ „Sot dir net: ‚Nach véier Méint, an dann ass Karschnatz‘? Kuckt, ech soen iech, maacht är Aen op a kuckt d'Stécker, well d'Fruucht ass zeideg, fir erageholl

---

^b Hei mécht de Jesus eng kloer Undeutung op seng Gëttlechkeet. Hie gebraucht eng Wendung, déi an der Septuaginta gebraucht gött, wa Gott vu sech selwer schwätzt, an eng Referenz op den Numm YaHWeH ass.

ze ginn! ³⁶ Deen, deen am Karschnatz ass, kritt e Loun a sammelt Fruucht fir d'eiwegt Liewen an, fir datt deen, dee séint, an deen, deen eranhëlt, sech zesumme freeë kënnen. ³⁷ Well d'Spréchwuert, dat seet: „Deen ee séint an deen aneren hëlt d'Fruucht eran“, ass hei ubruecht. ³⁸ Ech hunn iech geschéckt fir dat, woufir dir net geschafft hutt, eranzehuelen. Anerer hunn dofir geschafft an dir profitéiert elo vun hirer Aarbecht.“

³⁹ Vill Samariter aus där Stad hunn un hie gegleeft, well d'Fra ausgesot huet: „Hien huet mir alles gesot, wat ech jee gemaach hunn.“ ⁴⁰ Wéi d'Samariter bei hie koumen, hu si drop gehalen, datt hie bei hinne bleiwe sollt. Hie blouf dunn zwee Deeg do. ⁴¹ An et hunn der nach vill méi wéinst deem, wat hie gesot huet, gegleeft. ⁴² Si soten zur Fra: „Elo gleewe mir net nëmme wéinst deem, wat s du eis sos, mee och well mir hie selwer héieren hunn, a well mir wëssen, datt hien de Messias ass, de Retter vun der Welt.“

⁴³ No zwee Deeg goug de Jesus vun do fort a Galilea, ⁴⁴ well hie selwer hat ausgesot, datt e Prophét keng Éier a sengem eegene Land kritt. ⁴⁵ Wéi hien a Galilea kouw, hunn d'Galileeër hie wëllkomm geheescht: si haten nämlech alles gesinn, wat hien deemools zu Jerusalem um Fest gemaach hat, well si selwer och um Fest dobäi waren.

⁴⁶ De Jesus kouw nach eng Kéier op Kana a Galilea, do wou hie Waasser a Wäi verwandelt hat. Do gouf et en adelegen Offizéier, deem säi Jong zu Kapernaum war a krank war. ⁴⁷ Wéi dëse Mann héieren huet, datt de Jesus vu Judea a Galilea zeréckkomm wier, goug hie bei de Jesus an huet hie gebieden, erofzekommen a säi Jong ze heelen, well deen um Stierwen louch.

⁴⁸ „Dir alleguer gleeft net, soulaang dir keng Zeechen a Wonner gesitt“, sot de Jesus zu him.

⁴⁹ „Här, komm éier mäi Kand stierft!“, sot den Offizéier zu him.

⁵⁰ „Géi heem! Däi Jong lieft“, huet de Jesus geäntwert.

De Mann huet deem, wat de Jesus gesot huet, gegleeft an huet sech op de Wee gemaach. ⁵¹ Wéi hien op Kapernaum erofgoung, koume seng Dénge him entgéint a soten him, datt säi Jong um Liewe wier.

⁵² Doropshin huet hie si gefrot, um wéivill Auer de Jong gesond gi wier, a si hu geäntwert, datt d’Féiwer hien um eng Auer nomëttes^c verlooss hätt. ⁵³ De Papp wousst, datt dat dee Moment war, an deem de Jesus him gesot hat, datt säi Jong um Liewe wier. Doropshin huet hie mat sengem ganze Stot gegleeft.

⁵⁴ Dat war dat zweet Zeechen, dat de Jesus gemaach huet, nodeems hie vu Judea a Galilea komm war.

5 Kuerz drop war e Fest vun de Judden an de Jesus goung op Jerusalem. ² Zu Jerusalem gouf et bei der Schoofspart e Baseng, deen op Aramäesch ‚Betesda‘ heescht. Do goufen et fënnf Hale mat Sainen. ³ An dësen Hale louche ganz vill Leit, déi krank, blann, schlamm oder gelähmt waren. Si hunn drop gewaart, datt d’Waasser sech beweege géif. ⁴ (En Engel ass nämlech ëm eng bestëmmten Zäit an de Baseng erofkomm, fir d’Waasser a Beweegung ze setzen. Deen éischten, deen dunn an d’Waasser komm ass, nodeems et beweegt gi war, gouf du vun der Krankheet geheelt, déi hien hat.)^a

⁵ Et war e Mann do, dee schonn zënter aachtandrësseg Joer krank war. ⁶ De Jesus huet hien do leie gesinn a gouf

---

^c Am Originalen: déi siwent Stonn.

^a D’ägyptesch Gruppéierung vu Manuskripter hunn dëse leschte Saz an och den nächste Vers net dran. D’Majoritéit vun de Manuskripter hunn dëse leschte Saz an och den nächste Vers dran.

gewuer, datt hie scho laang krank war. Dunn huet hien hie gefrot: „Wëlls du geheelt ginn?“

⁷ De kranke Mann huet geäntwert: „Här, ech hu keen, dee mir an de Baseng eran hëlleft, wann d'Waasser a Beweegung gesat gëtt. A während ech probéieren, dran ze kommen, geet een anere viru mir eran.“

⁸ „Stéi op, huel deng Matt a géi!“, sot de Jesus zu him.
⁹ Nach op der Plaz gouf de Mann geheelt, huet seng Matt an de Grapp geholl an ass gaangen. Deen Dag war Sabbat.

¹⁰ Du soten d'Judden zum Mann: „Et ass Sabbat! D'Gesetz erlaabt dir net, deng Matt ze droen.“

¹¹ „Deen, dee mech gesond gemaach huet, sot zu mir: ‚Huel deng Matt a géi!‘“, huet hien hinne geäntwert.

¹² Dunn hu si hie gefrot: „Wien ass dee Mann, deen dir gesot huet, du solls deng Matt huelen a goen?“

¹³ Mee de Mann, dee geheelt gouf, wousst net, wien hie wier, well de Jesus sech wéinst de ville Leit, déi do waren, schonn zeréckgezunn hat.

¹⁴ Duerno ass de Jesus him am Tempel begéint a sot zu him: „Kuck, du goufs geheelt. Dofir sënneg elo net méi, fir datt dir näischt méi Uerges geschitt.“

¹⁵ De Mann giong vun do fort a sot de Judden, datt et de Jesus wier, deen hie geheelt hätt. ¹⁶ D'Judden hunn de Jesus verfollegt a wollten hien ëmbréngen, well hien dës Saachen um Sabbat gemaach hat. ¹⁷ „Mäi Papp ass bis elo um Wierk an ech sinn et och“, huet de Jesus geäntwert.

¹⁸ Dowéinst hunn d'Judden ëmsou méi probéiert, de Jesus ëmzebréngen, well hien net nëmmen de Sabbat gebrach hat, mee och gesot hat, datt Gott säi Papp wier. Esou hat hie sech mat Gott gläichgestallt.

¹⁹ Dofir huet de Jesus hinne geäntwert: „Ech soen iech d'Wourecht! De Jong kann näischt vu sech aus maachen, ausser hie gesäit de Papp et maachen, well dat, wat de

Papp mécht, mécht de Jong geneesou. ²⁰ De Papp huet de Jong nämlech gär a weist him alles, wat hie mécht; an hie wäert him méi grouss Dote weise wéi dës, sou datt dir iech wonnere wäert. ²¹ Sou wéi de Papp déi Doudeg operstoe léisst a lieweg mécht, sou mécht och de Jong déi lieweg, déi hie wëll. ²² De Papp riicht nämlech keen, mee huet dem Jong all Uerteel uvertraut, ²³ fir datt jiddereen dem Jong déiselwecht Eier gëtt wéi dem Papp. Deen, deen de Jong net éiert, éiert och de Papp net, deen hie geschéckt huet.

²⁴ Ech soen iech d'Wourecht! Wie mäi Wuert héiert an deem gleeft, dee mech geschéckt huet, huet éiweg Liewen. Hie wäert net geriicht ginn, mee hien ass vum Doud an d'Liewen eriwwergaangen.

²⁵ Ech soen iech d'Wourecht! Et kënnt eng Zäit a si ass schonn do, an där déi Doudeg d'Stëmm vu Gott sengem Jong héiere wäerten. Déi, déi drop lauschteren, wäerte liewen. ²⁶ Sou wéi de Papp nämlech Liewen a sech selwer dréit, sou huet hien och dem Jong et ginn, Liewen a sech selwer ze droen. ²⁷ De Papp huet him och d'Autoritéit ginn, ze riichten, well hien de Jong vum Mënsch ass. ²⁸ Wonnert iech net heiriwwer: et kënnt nämlech eng Zäit, an där all déi, déi an de Griewer sinn, seng Stëmm héiere wäerten.

²⁹ Da komme si eraus: déi, déi Guddes gemaach hunn, fir an d'Operstéiung vum Liewen an déi, déi Béises gemaach hunn, fir an d'Operstéiung vum Geriicht. ³⁰ Aus mir selwer kann ech näischt maachen; ech riichten, sou wéi ech et héieren, a mäin Uerteel ass gerecht, well ech net mäin eegene Wëlle sichen, mee de Wëlle vun deem, dee mech geschéckt huet.

³¹ Wann ech iwwert mech selwer aussoe géif, géif meng Ausso net gëllen. ³² Et ass een aneren, deen iwwert mech ausseet, an ech weess, datt d'Ausso, déi hien iwwert mech mécht, wouer ass. ³³ Dir hutt Leit bei de Jean geschéckt

an hien huet iwwer d'Wourecht ausgesot. ³⁴ Ech hunn d'Ausso vum Mënsch net néideg, mee ech soen iech dës Saachen, fir datt dir gerett gitt. ³⁵ De Jean war eng Luucht, déi gebrannt a geliicht huet, an dir waart bereet, iech eng Zäitchen u sengem Liicht z'erfreeën. ³⁶ Mee meng Ausso huet méi Gewiicht wéi dem Jean seng wéinst de Wierker, déi de Papp mir ginn huet, fir si zu Enn ze bréngen. Dës Wierker, déi ech elo ausféieren, bestätegen, datt de Papp mech geschéckt huet. ³⁷ De Papp, dee mech geschéckt huet, huet selwer iwwert mech ausgesot. Dir hutt weder seng Stëmm héieren, nach hutt dir jee gesinn, wéi hien ausgesäit. ³⁸ Sāi Wuert bleift net an iech, well dir deem, deen hie geschéckt huet, net gleeft.

³⁹ Duerchsicht d'Schrëften! Dir mengt jo, an hinnen éiwegt Liewen ze fannen. Mee grad si sinn et, déi iwwert mech aussoen!^b ⁴⁰ Dir sidd net gewëllt, bei mech ze kommen, fir Liewen ze kréien.

⁴¹ Ech huele keng Eier vu Mënschen un. ⁴² Mee ech kennen iech: dir drot d'Léift vu Gott net an iech. ⁴³ Ech sinn am Numm vu mengem Papp komm an dir huelt mech net un; mee wann een aneren a sengem eegenen Numm kënnt, dee wäert dir unhuelen! ⁴⁴ Wéi kënnt dir gleewen, wann dir ee vun deem aneren Eier unhuelt, mee net d'Éier sicht, déi vum eenzege Gott kënnt?

⁴⁵ Mengt net, datt ech iech beim Papp ukloe wäert; deen, deen iech uklot ass de Moses, op deen dir hofft. ⁴⁶ Wann dir dem Moses gleewe géift, da géift dir mir gleewen, well de Moses huet iwwert mech geschriwwen. ⁴⁷ Mee wann dir deem, wat de Moses geschriwwen huet, net gleeft, wéi wëllt dir da menge Wieder gleewen?“

---

^b Hei ass eng alternativ Iwwersetzung vum Jean 5,39: „Dir duerchsicht d'Schrëften, well dir mengt jo an hinnen éiwegt Liewen ze fannen. Mee grad si sinn et, déi iwwert mech aussoen!“

6 Duerno gOUNG de Jesus op den aneren Uwänner vum Séi vu Galilea, deen och Séi vun Tiberias heescht. ² Eng grouss Mass vu Leit gOUNG him no, well si d'Zeeche gesinn hunn, déi hien un de Kranke gemaach huet. ³ De Jesus ass op e Bierg geklommen an huet sech do mat senge Jénger niddergesat. ⁴ D'Passa, e Fest vun de Judden, stOUNG virun der Dier. ⁵ Wéi de Jesus opgekuckt huet, huet hien eng Onmass Leit op sech duerkomme gesinn. „Wou kënnen mir Brout kafen, fir datt dës Leit eppes z'essen hunn?“, huet de Jesus de Philippe gefrot. ⁶ De Jesus sot dat, fir de Philippe op d'Prouf ze stellen, well hie scho wousst, wat hie maache géif.

⁷ „Brout am Wäert vun zweehonnert Denare^a géif emol net duergoen, fir datt jiddereen och nëmmen ee Maufel kréich“, huet de Philippe him geäntwert.

⁸ Ee vu senge Jénger, den Änder, dem Simon-Péitrus säi Brudder, sot zu him: ⁹ „Hei ass e kleng Jong, dee fënnef Geeschtebrout an zwee Fësch huet, mee wat ass dat scho bei sou ville Leit?“

¹⁰ „Loosst d'Leit sech setzen“, sot de Jesus. Op där Plaz war vill Gras an d'Männer, ongeféier fënnedausend, hu sech gesat. ¹¹ De Jesus huet d'Brout geholl, huet Gott dofir Merci gesot an huet et u seng Jénger verdeelt, déi et dunn un d'Leit, déi do souzen, weider ausgedeelt hunn. Sou hu si et och mam Fësch gemaach, si hu jidderengem sou vill ginn, wéi hie wollt. ¹² Wéi jidderee sat war, sot de Jesus zu senge Jénger: „Sammelt d'Broutstécker, déi iwwereg bliwwe sinn, an, fir datt näischt verdierft.“ ¹³ An esou hu si zwielef Kierf mat de Stécker vu Geeschtebrout agesammelt, déi vun deenen, déi giess haten, iwwereg gelooss goufen.

¹⁴ Wéi d'Leit d'Zeechen, dat de Jesus gemaach hat, gesinn hunn, sote si: „Hien ass ganz sécher dee Prophét,

---

^a Een Denarius war den Dagesloun vun engem Doléiner.

deen an d'Welt komme soll.“¹⁵ Wéi de Jesus erkannt huet, datt si komme wollten, fir hie mat Gewalt matzehuelen an zum Kinnék ze maachen, huet hie sech nees eleng op de Bierg zeréckgezunn.

¹⁶ Géint der Owend gounge seng Jénger bei de Séi erof, ¹⁷ sinn an en Naache^b geklommen an hu sech op de Wee fir op Kapernaum gemaach. Et war schonn däischter an de Jesus war nach ëmmer net bei hinnen ukomm. ¹⁸ De Séi gouf duerch e staarke Wand opgewullt. ¹⁹ Nodeems si ongeféier fënnf bis sechs Kilometer^c geruddert waren, hu si gesinn, wéi de Jesus iwwert de Séi gaangen an op den Naachen duerkomm ass. Si kruten et mat der Angscht ze dinn. ²⁰ „Ech sinn et, hutt keng Angscht!“, huet hie geruff. ²¹ Seng Jénger waren du bereet, hien an den Naachen ze loossen, an eenzock war den Naachen um Uwänner, do wou si hi wollten.

²² Den Dag drop hunn d'Leit, déi op der anerer Säit vum Séi bliwwen waren, gemierkt, datt de Jesus net zesumme mat de Jénger an deem eenzegen Naachen, deen do war, eriwwer gefuer war, mee datt d'Jénger eleng fortgefuer waren. ²³ (Et koumen awer nach aner Naache vun Tiberias an d'Géigend vun där Plaz, wou si d'Brout giess haten, nodeems den Här Gott dofir Merci gesot hat.) ²⁴ Wéi d'Leit du gesinn hunn, datt weder de Jesus nach seng Jénger do waren, si si erëm an hir Naache geklommen a sinn op Kapernaum, op d'Sich nom Jesus, gefuer. ²⁵ Wéi si hien op der anerer Säit vum Séi fonnt hunn, hu si hie gefrot: „Rabbi, wéini bass du dann hei ukomm?“

²⁶ De Jesus huet hinne geäntwert: „Ech soen iech d'Wourecht! Dir sicht mech net wéinst den Zeechen,

---

^b En Naachen ass e klengt Boot.

^c Wuertwiertlech: 25-30 Stadien

déi dir gesinn hutt, mee well dir vum Brout giess hutt a sat gi sidd. ²⁷ Maacht iech net midd fir dat lessen, dat verdierft, mee fir dat lessen, dat fir d'eiwegt Liewe bleift, dat de Jong vum Mënsch iech wäert ginn. Gott de Papp huet hien nämlech auserwilt.“

²⁸ Dunn hu si hie gefrot: „Wat musse mir maachen, fir d'Wierker vu Gott och auszuféieren?“

²⁹ „Dat hei ass d'Wierk vu Gott: op deen ze vertrauen, deen hie geschéckt huet!“, huet de Jesus hinne geäntwert.

³⁰ „Wat fir en Zeeche méchs du dann elo, fir datt mir et kënne gesinn an un dech gleewe kënnen? Wat fir ee Wierk méchs du?“, hu si hie gefrot. ³¹ „Eis Virfueren hu Manna an der Wüst giess, sou wéi et geschriwwen steet: ‚Hien huet hinne Brout aus dem Himmel z'iesse ginn.‘“

³² „Ech soen iech d'Wourecht!“, sot de Jesus zu hinnen. „Et war net de Moses, deen iech d'Brout aus dem Himmel ginn huet, mee et ass mäi Papp, deen iech dat richtegt Brout aus dem Himmel gött. ³³ D'Brout vu Gott ass nämlech dat, wat vum Himmel erofkënnt, an der Welt Liewe gött.“

³⁴ „Här“, sote si, „gëff eis ëmmer dëst Brout!“

³⁵ „Ech selwer sinn d'Brout, dat Liewe schenkt“, huet de Jesus geäntwert. „Deen, dee bei mech kënnt, wäert ni méi hongereg ginn, an deen, deen op mech vertraut, wäert ni méi duuschtereg ginn. ³⁶ Ech hunn iech jo awer gesot, datt dir mech gesinn hutt, an trotzdem vertraut dir net op mech. ³⁷ Jiddereen, deen de Papp mir gött, wäert bei mech kommen an ech wäert kee fortschécken, dee bei mech kënnt. ³⁸ Ech sinn nämlech vum Himmel erofkomm, net fir mäi Wëllen ze maachen, mee fir de Wëlle vun deem ze maachen, dee mech geschéckt huet. ³⁹ Dat hei ass de Wëlle vum Papp, dee mech geschéckt huet, datt ech kee vun deenen, déi hie mir ginn huet, verléieren, mee datt ech si um leschten Dag operstoe loossen. ⁴⁰ De Wëlle vum

Papp, dee mech geschéckt huet, ass, datt jiddereen, deen de Jong gesäit an op hie vertraut, éiwegt Liewe kritt, an ech wäert hien um leschten Dag operstoe loossen.“

⁴¹ D’Judden hunn dunn ugefaangen iwwert hien ze knouteren, well hie gesot hat, datt hien d’Brout ass, dat vum Himmel erofkomm ass: ⁴² „Ass hien net de Jesus, de Jong vum Jousef, deem säi Papp a seng Mamm mir kennen? Wéi kann hien da soen, hie wier vum Himmel erofkomm?“

⁴³ „Knoutert net ënnerteneen!“, huet de Jesus hinne geäntwert. ⁴⁴ „Et kann nämlech kee bei mech kommen, et sief dann hie gëtt vum Papp, dee mech geschéckt huet, ugezunn. Um leschten Dag loossen ech hien operstoen.

⁴⁵ An de Prophéite steet geschriwwen: ‚Si wäerten alleguer vu Gott ënnerriicht ginn.‘ Jiddereen, deen dem Papp nolauschtert a vun him léiert, kënnt bei mech. ⁴⁶ Et huet keen de Papp gesinn, ausser deen, dee vu Gott kënnt, deen huet de Papp gesinn.

⁴⁷ Ech soen iech d’Wourecht! Wien u mech gleeft, huet éiwegt Liewen. ⁴⁸ Ech sinn d’Brout vum Liewen. ⁴⁹ Är Virfueren hu Manna an der Wüst giess a si gestuerwen. ⁵⁰ Dat hei ass d’Brout, dat vum Himmel erofkënnt, fir datt een dovunner esst an net stierft. ⁵¹ Ech sinn d’liewegt Brout, dat vum Himmel erofkomm ass. Wie vun dësem Brout esst, wäert éiweg liewen. D’Brout, dat ech ginn, ass mäi Kierper, deen ech fir d’Liewe vun der Welt ginn.“

⁵² D’Judden hunn dofir ënnertenee gestriden: „Wéi kann dëse Mann eis säi Kierper z’iesse ginn?“

⁵³ „Ech soen iech d’Wourecht“, sot de Jesus zu hinnen, „wann dir de Kierper vum Jong vum Mënsch net iesst a säi Blut net drénkt, hutt dir kee Liewen an iech. ⁵⁴ Wie mäi Kierper esst a mäi Blut drénkt, huet éiwegt Liewen an um leschten Dag loossen ech hien operstoen. ⁵⁵ Mäi Kierper

ass nämlech richtiget lessen a mäi Blut ass e richtigem Dronk.⁵⁶ Wie mäi Kierper ässt a mäi Blut drénkt, bleift a mir an ech an him.⁵⁷ Sou wéi de liewege Papp mech geschéckt huet an ech wéinst dem Papp liewen, genee sou wäert deen, dee mech ässt, wéinst menger liewen.⁵⁸ Dat ass d'Brout, dat vum Himmel erofkomm ass. Et ass anescht wéi d'Manna, dat är Virfuere giess hunn, déi gestuerwe sinn. Deen, deen dëst Brout ässt, wäert éiweg liewen.“

⁵⁹ De Jesus sot dës Saachen, wéi hien an der Synagog zu Kapernaum enseignéiert huet.

⁶⁰ Du sote vill vu senge Jénger, déi dat héieren haten: „Seng Léier ass zimlech haart. Wie kann hir nolauschten?“

⁶¹ De Jesus war sech bewosst, datt seng Jénger doriwwer géife knouteren, a sot zu hinnen: „Huelst dir Ustouss un deem, wat ech sot?“⁶² A wat wier, wann dir de Jong vum Mënsch eropfuere geséicht, an zwar hannescht dohin, wou hie virdru war?“⁶³ De Geesch gëtt Liewen; de Kierper ass onnëtz. D'Wierder, déi ech iech gesot hunn, si Geesch a Liewen.⁶⁴ Mee et sinn en ettlecher ënnert iech, déi net op mech vertrauen.“ De Jesus wousst nämlech vun Ufank un, wien déi waren, déi net gegleeft hunn, a wien dee war, deen hie verrode géif.⁶⁵ Hie sot: „Dowéinst sot ech iech, datt kee bei mech komme kann, ausser et gouf him vu mengem Papp ginn.“

⁶⁶ Doropshin hunn der vill vu senge Jénger him de Réck gedréint a sinn him net méi nogaangen.⁶⁷ Dunn huet de Jesus déi Zwielef gefrot: „Wëllt dir éieren och nach fortgoen?“

⁶⁸ „Här, bei wie sollte mir da goen?“, huet de Simon-Péitrus geäntwert. „Du hues dach d'Wierder vum éiwege Liewen.“⁶⁹ Mir gleewen a wëssen, datt s du de Messias bass, de Jong vum liewege Gott.“

⁷⁰ „War ech et net, deen iech Zwielef ausgewielt hunn? An dach ass ee vun iech en Däiwele“, huet de Jesus hinne geäntwert. ⁷¹ Hien hat vum Judas, dem Jong vum Simon Iskariot, geschwat, deen ee vun den Zwielef war an hie spéider verrode sollt.

7 Duerno gong de Jesus duerch Galilea. Hie wollt nämlech net duerch Judea goen, well d’Judden do probéiert hunn, hien ëmzebréngen. ² Et war kuerz virum jüddeschen Hüttefest^a. ³ Dofir sote seng Bridder zu him: „Verlooss dës Géigend a géi a Judea, fir datt och deng Jénger deng Wierker kënne gesinn. ⁴ Kee mécht nämlech eppes heemlech, wann hien ëffentlech bekannt wëll ginn. Wann s du dës Saache méchs, da weis dech der Welt.“ ⁵ Souguer seng Bridder hunn net op hie vertraut.

⁶ Du sot de Jesus zu hinnen: „Meng Zäit ass nach net komm, mee är Zäit ass ëmmer do. ⁷ D’Welt kann iech net haassen, mee mech haasst si, well ech bezeien, datt hir Wierker béis sinn. ⁸ Gitt dir op d’Fest. Ech ginn nach net op d’Fest, well meng Zäit nach net erfëllt ass.“ ⁹ Nodeems hien dës Saache gesot hat, blouf hien a Galilea.

¹⁰ Mee nodeems seng Bridder sech op de Wee fir op d’Fest gemaach haten, gong de Jesus och op d’Fest, net ëffentlech, mee heemlech. ¹¹ Um Fest hunn d’Judden no him gesicht. „Wou ass hien?“, hu si gefrot. ¹² Ënnert de Leit hu sech der vill iwwert hie beklot. Muncheree sot: „Hien ass e gudde

---

^a D’Fest vun den Hütten war d’Fest vun den temporären Hütten, déi d’Judden hu misse bauen, fir sech u Gott seng Virsuerg z’erënnere, wéi si 40 Joer laang an der Wüst gewandert waren. D’Fest fält an d’Zäit vum Karschnatz an ass och e Fest fir Gott Merci ze soen, datt hie weider op d’Israeliten oppasst. D’Fest huet um 15. Tischri (September-Oktober) ugefaangen an huet eng Woch laang gedauert. D’Männer vun Israel hu misse fir d’Fest op Jerusalem goen. D’Referenzen am alen Testament sinn: 3. Moses 23,33-43; 4. Moses 29,12-39 a 5. Moses 16,13-16, wou ee weider Detailler fanne kann.

Mënsch,“ mee anerer soten: „Nee, ganz am Géigendeel, hie féiert d’Leit ier.“¹³ Et huet awer keen eppes ëffentlech iwwert hie gesot, well si Angscht virun de Judden haten.

¹⁴ Ongeféier an der Halschent vum Fest goung de Jesus an den Tempel erop an huet do enseignéiert.¹⁵ D’Judden hu sech gewonnert a soten: „Wéi ass et méiglech, datt hien esou vill vun der Schrëft weess, obschonn hien ni studéiert huet?“

¹⁶ De Jesus huet hinne geäntwert: „Meng Léier ass net meng eegen; si ass vun deem, dee mech geschéckt huet.“¹⁷ Wien och ëmmer de Wëlle vu Gott maache wëll, wäert un der Léier erkennen, ob se vu Gott kënnt oder ob ech vu mir aus schwätzen.¹⁸ Wie vu sech aus schwätzt, sicht seng eegen Éier. Mee wien deen éiere wëll, deen hie geschéckt huet, seet d’Wourecht an et gëtt keng Ongerechtegkeet an him.¹⁹ Huet de Moses iech net d’Gesetz ginn? Et hält awer kee vun iech sech drun. Firwat probéiert dir mech ëmzebréngen?“

²⁰ „Du hues en Demon an dir“, hunn d’Leit geäntwert, „wie wëll dech dann ëmbréngen?“

²¹ „Ech hat een eenzeg Wierk gemaach an dir waart all erstaunt“, huet de Jesus hinne geäntwert.²² „De Moses hat iech d’Beschneidung ginn (och wa si net vum Moses kouw, mee vun de Patriarchen) an dofir beschneit dir e Mann och um Sabbat.“²³ Wann dir e Mann um Sabbat beschneit, fir d’Gesetz vum Moses net ze brieche, firwat sidd dir da mat mir rosen, well ech e Mann um Sabbat ganz geheelt hunn?²⁴ Riicht net nom baussechte Schän, mee riicht mat engem gerechten Uerteel.“

²⁵ Du sote muncher vu Jerusalem: „Ass hien net de Mann, dee si wëllen ëmbréngen?“²⁶ Kuckt! Hie schwätzt hei esou couragéiert a si loossen hie gewäerden. D’Autoritéite wäerten dach net éieren erkannt hunn, datt hie wierklech de Messias ass?²⁷ Mir wëssen nämlech, wou dëse Mann

hierkénnt, mee wann de Messias kénnt, da weess keen, wou deen hierkénnt.“

²⁸ Wéi de Jesus am Tempel geléiert huet, huet hie geruff: „Dir kennt mech a wësst, wou ech hierkommen. Ech sinn net vu mir selwer aus komm, mee deen, dee mech geschéckt huet, gëtt et wierklech an dir kennt hien net. ²⁹ Ech kennen hien, well ech vun him kommen, an hien huet mech geschéckt.“ ³⁰ Dunn hu si probéiert hie festzehuelen, mee et huet keen Hand un hie geluecht, well seng Zäit nach net komm war.

³¹ Vun de Leit hunn der vill op hie vertraut a si soten: „Wann de Messias kénnt, wäert deen dann éiere méi Zeeche maache wéi deen heite Mann?“

³² D’Phariséier hunn d’Leit dës Saachen iwwert hie pësperen héieren. Doropshin hunn d’Phariséier an d’iewescht Priister Tempelwiechter bei hie geschéckt, fir hie festzehuelen.

³³ „Ech sinn nëmmen nach eng kuerz Zäit bei iech an da ginn ech bei deen, dee mech geschéckt huet“, sot de Jesus zu hinnen. ³⁴ „Dir wäert mech sichen, mee dir wäert mech net fannen, well do wou ech sinn, kénnt dir net hikommen.“

³⁵ D’Judden hunn een zum anere gesot: „Wou wëll hien dann higoen, datt mir hien net fanne wäerten? Huet hie wëlles, an d’Diaspora^b ënnert d’Griichen ze goen an

---

^b D’Diaspora ass d’Verspriedung vun de Judden aus hirem Land op aner Plazen an der Welt. D’Diaspora huet 722 v.C. ugefaangen, wéi d’Assyrer dat nördlecht Kinnekräich (Israel) ageholl hunn an d’Vollek verschleeft hunn (2. Kinneken 17,6). 586 v.C. hunn d’Chaldäer dat südlecht Kinnekräich (Juda) ageholl an och do gouf d’Vollek verschleeft. Och wa munch Judden nees an hiert Land zeréckgaange sinn, sinn der vill vun hinnen do bliwwen, wouhi si verschleeft goufen. Weider Kricher mat de Griichen a mat de Réimer hunn och dozou bäigedroen, datt d’Jude sech weider verspreet hunn. Et war souwäit gaangen, datt zu neitestamentlechen Zäite genee souvill Judden ausserhalb wéi an Israel selwer gelieft hunn.

och nach d’Griichen z’ënnerriichten? ³⁶ Wat mengt hien domat, wann hie seet: „Dir wäert mech sichen a mech net fannen an do wou ech sinn, kënnt dir net hikommen?“

³⁷ Um leschten Dag vum Fest, dem wichtigsten Dag, stoung de Jesus op an huet haart geruff: „Wien och ëmmer duuschtereg ass, soll bei mech kommen an drénken!

³⁸ Wien op mech vertraut, sou wéi et an der Schrëft steet: „aus sengem Wiese fléisse Flëss vu liewegem Waasser.“

³⁹ Heimat huet hien de Geescht gemengt, deen déi kréie géifen, déi him vertrauen. Den Hellege Geescht gouf jo nach net ginn, well de Jesus nach net verherrlecht gi war.

⁴⁰ Vill vun de Leit sotén, nodeems si déi Wieder héieren haten: „Deen hei ass ganz bestëmmt de Prophét!“

⁴¹ Aner Leit sotén: „Hien ass de Messias.“ Nach anerer sotén: „De Messias ka jo awer net aus Galilea kommen?

⁴² Seet d’Schrëft net, datt de Messias vum Nokomme vum David an aus der Stad Betlehem kënnt, wou den David hierkouw?“ ⁴³ Dofir waren d’Leit sech wéinst dem Jesus senger oneens. ⁴⁴ Muncheree vun hinne wollt hie festhuelen, mee et huet keen Hand un hie geluecht.

⁴⁵ Wéi d’Tempelwiechter bei d’iewescht Priister a bei d’Phariséier zeréckkouden, hunn déi si gefrot: „Firwat hutt dir hien net matbruecht?“

⁴⁶ D’Tempelwiechter hu geäntwert: „Nach ni huet e Mann sou wéi deen heite geschwat!“

⁴⁷ „Sidd dir och iergefouert ginn?“, hunn d’Phariséier gefrot. ⁴⁸ „Huet iergendee vun den Autoritéiten oder vun de Phariséier op hie vertraut?“ ⁴⁹ Mee dës Volleksmass, déi d’Gesetz net kennt, ass verflucht!“

⁵⁰ Den Nikodemus, ee vun hinnen, deen eng Kéier nuets bei de Jesus gaange war, sot zu hinnen: ⁵¹ „Gëtt e Mënsch vun eise Gesetz veruerteelt, éier hie verhéiert an erausfonnt ginn ass, wat hie gemaach huet?“

⁵² Si hu geäntwert: „Kënns du éieren och aus Galilea? Sich an der Schrëft no! Da gesäis du, datt e Prophéit net aus Galilea kënnt!“

⁵³ Dunn ass jidderee bei sech heem gaangen.^c

8 Doropshi gong de Jesus op den Olivebierg. ² Den nächste Muere fréi gong hien nees hannescht an den Tempel; d'Leit sinn all bei hie komm an hien huet sech niddergesat a si geléiert. ³ D'Léiermeeschtere vum Gesetz an d'Phariséier hunn eng Fra bei hie bruecht, déi erwëscht gouf, wéi si friemgaangen ass. Si hunn d'Fra matzen ënnert d'Leit gestallt ⁴ a soten zum Jesus:

„Rabbi, dës Fra gouf dobäi erwëscht, wéi si friemgaangen ass. ⁵ Am Gesetz huet de Moses eis den Uerder ginn, sou eng Fra ze stengegen. Mee wat sees du dozou?“ ⁶ Si hunn dat gefrot, well si hien op d'Prouf stelle wollten, fir datt si eppes hätten, fir hien ze beschëllegen.

Mee de Jesus huet sech gebéckt a mam Fanger op de Buedem geschriwwen, ouni si ze beuechten. ⁷ Wéi si net opgehalen hunn, hien ze froen, huet hie sech opgeriicht a sot zu hinnen: „Deen, dee keng Sënn huet, soll als éischten e Steen op si geheien.“ ⁸ Hien huet sech erëm gebéckt an op de Buedem geschriwwen.

⁹ Wéi si dat héieren hunn, goufe si vun hirem Gewëssen ugeklot a si gounge een nom anere fort, ugefaange vum Eelste bis op dee Leschten. De Jesus gouf eleng mat der Fra, déi an der Mëtt stoung, zeréckgelooss. ¹⁰ De Jesus huet sech opgeriicht, huet keen ausser der Fra gesinn a sot zu hir: „Fra, wou sinn déi, déi dech ukloen? Huet iergendeen dech veruerteelt?“

¹¹ Si huet geäntwert: „Keen, Här.“

---

^c D'Verse 7,53-8,11 sinn a munche vun den ale griichesche Manuskripter net ze fannen, mee an deene meeschte si se ze fannen.

De Jesus huet geäntwert: „Ech veruerteelen dech och net. Géi a sënneg elo net méi.“

¹² De Jesus huet nach eng Kéier mat de Leit geschwat: „Ech sinn d’Liicht vun der Welt. Wie mir noheet, geet net an der Däischtert, mee kritt d’Liicht vum Liewen.“

¹³ Du soten d’Phariséier zu him: „Du sees iwwert dech selwer aus. Deng Ausso gëllt net!“

¹⁴ „Och wann ech selwer iwwert mech aussoen, gëllt meng Ausso, well ech weess, vu wou ech kommen a wou ech higinn“, huet de Jesus geäntwert. „Mee dir wësst net, vu wou ech kommen a wou ech higinn.“ ¹⁵ Dir riicht no mënschleche Kritären, ech riichte keen. ¹⁶ Wann ech riichten, gëllt mäin Uerteel, well ech net eleng sinn, mee mam Papp, dee mech geschéckt huet. ¹⁷ An ärem Gesetz steet geschriwwen, datt d’Ausso vun zwee Leit gëllt. ¹⁸ Ech sinn ee vun deenen zwee, deen iwwert mech ausseet, an de Papp, dee mech geschéckt huet, seet och iwwert mech aus.“

¹⁹ Dunn hu si hie gefrot: „Wou ass däi Papp?“

„Dir kennt weder mech nach mäi Papp“, huet de Jesus geäntwert. „Wann dir mech géift kennen, da géift dir och mäi Papp kennen.“ ²⁰ De Jesus sot dës Wierder, wéi hien no bei den Afferstäck vum Tempel ënnerriicht huet, mee et huet keen hie festgeholl, well seng Zäit nach net komm war.

²¹ Nees eng Kéier sot hien zu hinnen: „Ech gi fort an dir wäert mech sichen, mee dir wäert an ärer Sënn stierwen. Do, wou ech higinn, kënnst dir net hikommen.“

²² Du soten d’Judden: „Wëll hie sech éieren d’Liewen huelen? Hie seet nämlech: ‚Do, wou ech higinn, kënnst dir net hikommen.‘“

²³ „Dir kommt vun ënnen, ech komme vun uewen; dir sidd vun dëser Welt, ech sinn net vun dëser Welt“, sot

hien zu hinnen. ²⁴ „Dowéinst hunn ech iech gesot, datt dir an äre Sënne stierwe wäert. Wann dir nämlech net gleeft, datt ech et sinn, da stierft dir an äre Sënnen.“

²⁵ Doropshin hu si hie gefrot: „Wie bass du dann?“

„Ma genee deen, deen ech vun Ufank u gesot hunn“, huet de Jesus geäntwert. ²⁶ „Ech hu vill iwwert iech ze soen a vill ze riichten. Mee deen, dee mech geschéckt huet, ass vertrauenswierdeg, an ech soen der Welt déi Saachen, déi ech vun him héieren hunn.“ ²⁷ Si hunn net verstanen, datt hien hinne vum Papp geschwat huet.

²⁸ Dofir sot de Jesus zu hinnen: „Wann dir de Jong vum Mënsch héich hiewe wäert, wäert dir wëssen, datt ech et sinn. Ech maachen näischt vu mir aus, mee ech soen déi Saachen, déi mäi Papp mech geléiert huet. ²⁹ Deen, dee mech geschéckt huet, ass bei mir. De Papp léisst mech net eleng, well ech ëmmer dat maachen, wat him gefällt.“

³⁰ Wéi hien dës Wieder sot, hu vill Leit op hie vertraut.

³¹ De Jesus sot zu de Judden, déi op hie vertraut hunn: „Wann dir a mengem Wuert bleift, da sidd dir wierklech meng Jénger. ³² Dir wäert d'Wourecht kennen an d'Wourecht wäert iech fräi maachen.“

³³ „Mir sinn dem Abraham seng Nokommen a goufen nach ni vun iergendengem versklaavt. Wéi kanns du soen, datt mir fräi wäerte ginn?“, hu si geäntwert.

³⁴ „Ech soen iech d'Wourecht!“ huet de Jesus hinne geäntwert. „Jiddereen, dee sënnegt, ass e Sklav vun der Sënn. ³⁵ E Sklav bleift net éiweg am Stot, mee de Jong bleift éiweg am Stot. ³⁶ Wann de Jong iech fräi mécht, da gitt dir wierklech fräi. ³⁷ Ech weess, datt dir dem Abraham seng Nokomme sidd, mee dir probéiert mech ëmzebréngen, well meng Wieder keng Plaz an iech fannen. ³⁸ Ech soen iech dat, wat ech bei mengem Papp gesinn hunn, an dir maacht dat, wat dir bei ärem Papp gesinn hutt.“

³⁹ „Eise Papp ass den Abraham!“, hu si geäntwert.

„Wann dir dem Abraham seng Nokomme wiert, da géift dir dem Abraham seng Wierker maachen“, sot de Jesus zu hinnen. ⁴⁰ „An elo probéiert dir mech émzebréngen, e Mënsch, deen iech d'Wourecht gesot huet, déi hie vu Gott héieren huet. Den Abraham huet dat net gemaach!

⁴¹ Dir maacht ärem Papp seng Wierker.“

„Mir goufen net aus der Hourerei gebuer! Mir hunn ee Papp, Gott!“, sote si zu him.

⁴² „Wa Gott äre Papp wier, dann hätt dir mech gär, well ech gOUNG vu Gott fort a kOUM heihinner“, huet de Jesus hinne geäntwert. „Ech kOUM nämlech net vu mir aus, mee et war hien, dee mech geschéckt huet. ⁴³ Firwat verstitt dir net, wat ech iech soen? Well dir net amstand sidd, deem, wat ech soen, nozelauschteren! ⁴⁴ Dir kommt vun ärem Papp, dem Däiwel, an dir wëllt dat maachen, wat äre Papp begiert. Hie war vun Ufank un e Mäerder an hie leeft net an der Wourecht, well et keng Wourecht an him gëtt. Wann hie litt, da seet hien, wat aus sech kënnt, well hien ass e Ligen an de Papp vun de Ligen.

⁴⁵ Mee well ech d'Wourecht soen, vertraut dir mir net.

⁴⁶ Wie vun iech ka beweisen, datt ech sënnegen? Wann ech d'Wourecht soen, firwat vertraut dir mir dann net?

⁴⁷ Deen, dee vu Gott ass, héiert dat, wat Gott seet; an dir lauschtert net, well dir net vu Gott sidd.“

⁴⁸ D'Judden hunn him geäntwert: „Hu mir dann net Recht, wa mir soen, datt s du e Samariter bass an en Demon hues?“

⁴⁹ „Ech hu keen Demon!“, huet de Jesus geäntwert. „Ech éiere mäi Papp, mee dir entéiert mech. ⁵⁰ Ech sichen net meng eegen Herrlechkeet. Et gëtt een, dee se sicht an dee riicht. ⁵¹ Ech soen iech d'Wourecht! Wien och ëmmer mäi Wuert anhält, wäert den Doud iwwerhaupt ni gesinn.“

⁵² Du soten d'Judden zu him: „Lo wesse mir, datt s du en Demon hues! Den Abraham ass gestuerwen an och d'Prophéiten an du sees: ‚Wien och ëmmer mäi Wuert anhält, wäert den Doud iwwerhaapt ni schmaachen.‘
⁵³ Bass du éiere méi grouss wéi eise Papp, den Abraham, dee gestuerwen ass? D'Prophéite sinn och gestuerwen. Fir wien häls du dech?“

⁵⁴ „Wann ech mech selwer éieren, ass meng Eier näischt wäert“, huet de Jesus geäntwert. „Et ass mäi Papp, dee mech éiert a vun deem dir sot, datt hien äre Gott wier,
⁵⁵ an dir kennt hien emol net. Ech kennen hien awer a wann ech géif soen, ech géif hien net kennen, da wier ech e Ligner wéi dir. Mee ech kennen hien an hale säi Wuert an. ⁵⁶ Den Abraham huet jubiléiert, fir mäin Dag ze gesinn. Hien huet e gesinn a war frau.“

⁵⁷ „Du bass emol keng fofzeg Joer al an du wëlls den Abraham scho gesinn hunn?“ soten d'Judden zu him.

⁵⁸ „Ech soen iech d'Wourecht!“ sot de Jesus zu hinnen. „Éier et den Abraham gouf, sinn ech!“

⁵⁹ Dunn hu si Steng opgeraf, fir op hien ze geheien, mee de Jesus huet sech verstoppt an huet den Tempel verlooss an, andeems hien duerch hir Mëtt gong, ass hien hinnen entkomm.

9 Wéi de Jesus laanscht gong, huet hien e Mann gesinn, dee vu Gebuert u blann war. ² Seng Jénger hunn hie gefrot: „Rabbi, wien huet gesënnegt, dëse Mann oder seng Elteren, datt hie blann op d'Welt koum?“

³ „Weder de Mann, nach seng Elteren hu gesënnegt“, huet de Jesus hinne geäntwert. „Dat ass geschitt, fir datt d'Wierker vu Gott duerch hie kéinten offenbaart ginn.“

⁴ Sou laang et hell ass, muss ech d'Wierker vun deem maachen, dee mech geschéckt huet. D'Nuecht kënnt an

da ka kee méi schaffen. ⁵ Sou laang ech an der Welt sinn, sinn ech d'Liicht vun der Welt.“

⁶ Wéi hien dat gesot huet, huet hien op de Buedem gespaut a mam Spaut Bräi gemaach. Hien huet de Bräi op d'Ae vum Blanne geschmiert ⁷ a sot zu him: „Géi a wäsch dech am Baseng vu Schiloach.“ (Iwwersat heescht Schiloach ‚geschéckt‘.) Du goug hien dohin, fir sech ze wäschen, a wéi hien zeréckkoom, konnt hie gesinn!

⁸ Seng Noperen an déi, déi virdru gesinn haten, datt hie blann wier, hu gefrot: „Ass dat net deen, dee soss do souz, ze heeschen?“ ⁹ Muncher soten: „Jo, dat ass en.“ Anerer soten: „Nee, hie gläicht him just.“

De Mann selwer awer huet sech drop behaapt: „Ech sinn et!“

¹⁰ Dofir hu si hie gefrot: „Wéi goufen dir d'Aen opgemaach?“

¹¹ „De Mann, dee Jesus genannt gëtt, huet Bräi gemaach a mir en op d'Ae geschmiert“, huet hie geäntwert. „Hie sot zu mir: ‚Géi bei de Baseng vu Schiloach a wäsch dech.‘ Also sinn ech dohi gaangen, hu mech gewäsch an du konnt ech gesinn.“

¹² „Wou ass hien?“, hu si gefrot.

„Ech wees et net“, huet hie geäntwert.

¹³ Si hunn de Mann, dee virdru blann war, bei d'Phariséier bruecht. ¹⁴ (Deen Dag, op deem de Jesus de Bräi gemaach hat an dem Mann d'Aen opgemaach hat, war e Sabbat.)

¹⁵ Dunn hunn och d'Phariséier hien nach gefrot, wéi et dozou koom, datt hie kéint gesinn. Hien huet hinne geäntwert: „Hien huet Bräi op meng Ae geschmiert, ech hu mech gewäsch an elo gesinn ech.“

¹⁶ Doropshi sote munch Phariséier: „Dëse Mann ass net vu Gott, well hien hält de Sabbat net an.“ Mee anerer soten: „Wéi kann e Mann, deen e Sënner ass, esou Zeeche maachen?“ Sou koom et ënnert hinnen zu enger Divisioun.

¹⁷ Si hunn de blanne Mann nach eng Kéier gefrot: „Wat hues du iwwert deen ze soen, deen dir d'Aen opgemaach huet?“ „Hien ass e Prophét“, huet hie geäntwert.

¹⁸ D'Judden hunn him awer net gegleeft, datt hie virdru blann war an elo konnt gesinn, bis si d'Eltere vun deem geruff hunn, deen elo konnt gesinn. ¹⁹ Si hu si gefrot: „Ass dat hei äre Jong, vun deem dir sot, datt hie blann op d'Welt koum? Wéi ass et méiglech, datt hien elo gesäit?“

²⁰ Seng Elteren hunn hinne geäntwert: „Mir wëssen, datt hien eise Jong ass an datt hie blann op d'Welt koum, ²¹ mee mir wëssen net, wéi et méiglech ass, datt hien elo gesäit, a mir wëssen och net, wie seng Aen opgemaach huet. Frot hien. Hien ass al genuch a ka fir sech selwer schwätzen.“ ²² (Seng Eltere soten dat alles, well si Angscht virun de Judden haten. D'Judden haten nämlech schonn entscheet, jiddereen aus der Synagog auszeschléissen, dee géif zouginn, datt de Jesus de Messias wier. ²³ Dowéinst sote seng Elteren: „Hien ass al genuch, frot hien.“)

²⁴ Si hunn also de Mann, dee virdru blann war, nach eng Kéier bei sech geruff a soten zu him: „Gëff Gott d'Éier, andeems du d'Wourecht sees^a! Mir wëssen, datt dëse Mann e Sënner ass.“

²⁵ „Op hien e Sënner ass, dat weess ech net“, huet hie geäntwert. „Eng Saach weess ech awer: ech war blann, mee lo gesinn ech.“

²⁶ Dunn hu si hien nees gefrot: „Wat huet hie mat dir gemaach? Wéi huet hien dir d'Aen opgemaach?“

²⁷ „Ech hunn iech dat dach scho gesot“, huet hie geäntwert, „an dir hutt net nogelauschtert. Firwat wëllt dir et dann nach eng Kéier héieren? Wëllt dir dann éiere seng Jénger ginn?“

---

^a De Saz „andeems du d'Wourecht sees“ vervollstännegt dat, wat am Originaltext just als „Gëff Gott d'Éier“ steet.

²⁸ Si hunn hie vernannt: „Du bass säi Jénger, mee mir sinn dem Moses seng Jénger. ²⁹ Mir wëssen, datt Gott mam Moses geschwat huet, mee mir wëssen emol net, wou dëse Mann hierkënnt.“

³⁰ „Dat ass awer verwonnerlech!“, huet de Mann hinne geäntwert. „Dir wësst net, vu wou hien hierkënnt, an dach huet hie mir d'Aen opgemaach. ³¹ Mir wëssen, datt Gott net op d'Sënner héiert. Mee wien och ëmmer Gott ubiet a säi Wëlle mécht, op deen héiert Gott. ³² Zënter dem Ufank vun der Welt huet nach ni een dovunner héieren, datt iergendeen engem d'Aen opgemaach huet, dee blann op d'Welt koum. ³³ Wann dëse Mann net vu Gott wier, kéint hien näischt maachen.“

³⁴ „Du goufs ganz an der Sënn gebuer an du wëlls eis beléieren?“, hu si him geäntwert. Doropshin hu si hien erausgehäit.

³⁵ Wéi de Jesus héieren huet, datt hien erausgehäit gouf, huet hien de Mann opgesicht an huet hie gefrot: „Gleefs du un de Jong vu Gott?“

³⁶ „Wien ass hien, Här, fir datt ech un hie gleewe kann?“, huet hie geäntwert.

³⁷ „Du hues hie gesinn“, sot de Jesus zu him. „Et ass deen, dee mat dir schwätzt.“

³⁸ „Här, ech gleewen“, sot hien an huet hien ugebet.

³⁹ „Ech sinn an dës Welt komm, fir ze riichten, fir datt déi, déi net gesinn, gesinn, an déi, déi gesinn, blann ginn“, sot de Jesus.

⁴⁰ Munch Phariséier, déi nobäi stoungen, hunn hien dat soen héieren an hunn hie gefrot: „Si mir éieren och blann?“

⁴¹ „Wann dir blann wiert, dann hätt dir keng Sënn. Dir sot awer elo: ‚Mir gesinn!‘, an dofir bleift är Sënn“, sot de Jesus zu hinnen.

10 „Ech soen iech d’Wourecht! Deen, deen net duerch d’Paart bei d’Schof an d’Perch erageet, mee anzwousch anescht eraklëmmt, ass en Déif an e Brigang.² Mee deen, deen duerch d’Paart erageet, ass den Hiert vun de Schof.³ De Wiechter mécht him d’Paart op an d’Schof héieren op seng Stëmm. Hie rifft d’Schof, déi him gehéieren, mam Numm a féiert si eraus.⁴ Wann hie seng eege Schof erausféiert, geet hie virun hinnen an d’Schof ginn him no, well si seng Stëmm kennen.⁵ Si ginn op kee Fall engem Friemen no, mee si lafe virun him fort, well si deene Friemen hir Stëmm net kennen.“

⁶ De Jesus huet hinnen dëst Gläichnes verzielt, mee si hunn net verstanen, vu wat hien hinne géif schwätzen.

⁷ Weiderhi sot de Jesus zu hinnen:

„Ech soen iech d’Wourecht! Ech sinn d’Paart fir d’Schof.

⁸ Alleguer déi, déi viru mir koumen, waren Déif a Brigangen, mee d’Schof hunn net op si gelauschtert.

⁹ Ech sinn d’Paart. Wien duerch mech erakënnt, dee gött gerett. Hie geet eran an eraus a fënnt Weed.¹⁰ En Déif kënnt nëmmen, fir ze klauen, fir ze schluechten a fir ze zerstéieren. Ech si komm, fir datt si Liewen hunn an datt si et am Iwwerfloss hunn.

¹¹ Ech sinn de gudden Hiert. De gudden Hiert gött säi Liewen hier fir d’Schof.¹² Mee de Kniecht, deen net den Hiert ass, an deem d’Schof net gehéieren, verlësst d’Schof a leeft fort, wann hien de Wollef komme gesäit. Da fält de Wollef iwwert d’Schof hier a verspreet se.¹³ E Kniecht leeft fort, well hie just de Kniecht ass an d’Schof him egal sinn.

¹⁴ Ech sinn de gudden Hiert. Ech kenne meng Schof a meng Schof kenne mech.¹⁵ Sou wéi de Papp mech kennt, sou kennen ech och mäi Papp. Ech gi mäi Liewen hier fir d’Schof.¹⁶ Ech hunn och nach aner Schof, déi net aus dëser Perch sinn. Och si muss ech leeden a si wäerten op

meng Stëmm lauschteren. Da gëtt et eng eenzeg Häerd an een Hiert.

¹⁷ Aus dësem Grond huet de Papp mech gär: ech gi mäi Liewen hier, fir et nees zeréckzehuelen. ¹⁸ Keen hält mir et ewech, ech ginn et fräiwëlleg. Ech hunn d'Muecht, et hierzeginn an ech hunn d'Muecht, et nees zeréckzehuelen. Dësen Uerder krut ech vu mengem Papp.“

¹⁹ Wéinst dëser Ried koum et erëm zu enger Divisioun ënnert de Judden. ²⁰ Vill vun hinne soten: „Hien huet en Demon an ass geckeg! Firwat lauschtert dir op hien?“

²¹ Anerer soten: „Sou schwätzt keen, deen en Demon huet. Kann dann en Demon d'Ae vun engem Blannen opmaachen?“

²² Et war d'Joreszäit, an där et reent, a grad d'Fest vun der Wei^a zu Jerusalem. ²³ De Jesus goug am Tempel duerch d'Hal vum Salomon. ²⁴ Dunn hunn d'Jude sech ronderëm hie gestallt an hie gefrot: „Wéi laang spaans du eis nach op d'Folter? Wann s du de Messias bass, da so eis et riicht eraus!“

²⁵ De Jesus huet geäntwert: „Ech hunn iech et scho gesot, mee dir gleeft mir nach ëmmer net. D'Wierker, déi ech a mengem Papp sengem Numm maachen, soen iwwert mech aus. ²⁶ Dir gleeft awer net, well dir net meng Schof sidd, sou wéi ech iech et scho gesot hat. ²⁷ Meng Schof lauschteren op meng Stëmm. Ech kenne si a si gi mir no. ²⁸ Ech ginn hinnen éiwegt Liewen a si gi weder an der Éiwegkeet verluer, nach rappt ee si aus menger Hand. ²⁹ Mäi Papp, dee mir si ginn huet, ass méi grouss wéi jiddereen an et ka kee si aus mengem Papp senger Hand rappen. ³⁰ Ech an de Papp sinn eent.“

³¹ Doropshin hunn d'Judden nees eng Kéier Steng opgeraf, fir hien ze stengegen.

---

^a D'Fest vun der Wei heescht och Hanukkha a war d'Fest, dat un d'Erneierung vun der Tempelwei zur Zäit vum Judas Maccabeus am Joer 165 v.C. erënnert huet.

³² „Ech hunn iech vill gutt Wierker vu mengem Papp gewisen. Wéinst wéi engem wëllt dir mech stengegen?“, huet de Jesus si gefrot.

³³ „Mir stengegen dech net wéinst engem gudde Wierk, mee wéinst Gotteslästerung, well s du, deen nëmmen e Mënsch bass, dech zu Gott méchs“, hu si him geäntwert.

³⁴ De Jesus huet hinnen zeréckgeäntwert: „Steet net an ärem Gesetz: ‚Ech sot: ‚Dir sidd Gëtter‘“? ³⁵ Wann hien déijéineg, déi d’Wuert vu Gott kruten, Gëtter nennt (an d’Schrëft kann net opgehuewe ginn), ³⁶ wéi kënnt dir dann deem, deen de Papp gehellegt an an d’Welt geschéckt huet, soen: ‚Du lästers Gott!‘, nëmme well ech gesot hunn: ‚Ech sinn de Jong vu Gott‘? ³⁷ Wann ech net mengem Papp seng Wierker maachen, da gleeft mir net. ³⁸ Mee wann ech se maachen a wann dir mir och net gleeft, da gleeft un d’Wierker, fir datt dir wëssen an drop vertaue kënnt, datt de Papp a mir ass an ech am Papp sinn.“

³⁹ Doropshin hu si nees probéiert, hie festzehuelen, mee hien ass hinnen entkomm.

⁴⁰ De Jesus gOUNG erëm fort op déi aner Säit vum Jordan, op déi Plaz, wou de Jean am Ufank gedeeft hat, an hien ass eng Zäitchen do bliwwen. ⁴¹ Et sinn der vill bei hie komm a soten: „De Jean huet zwar keng Zeeche gemaach, mee alles, wat de Jean iwwert dëse Mann gesot huet, ass wouer.“ ⁴² Vill Leit hunn do op hie vertraut.

11 E Mann, dee Lazarus geheescht huet, war krank. Hien huet zu Betanien gewunnt, dat Duerf, wou och d’Maria a seng Schwëster, d’Marta, gelieft hunn. ² Hatt war dat Maria, dat den Här mat Essenz gesaleft a seng Féiss mat sengen Hoer gedréchent hat. De Lazarus (deen, dee krank war) war säi Brudder. ³ Dofir hunn d’Schwëstere

dem Jesus eng Noriicht zoukomme gelooss: „Här, lauschter! Deen, deen s du gär hues, ass krank!“

⁴ Wéi de Jesus dat héieren huet, sot hien: „Dës Krankheet féiert net zum Doud, mee ass fir d'Verherrlechung vu Gott, fir datt de Jong vu Gott doduerch verherrlecht gëtt.“ ⁵ De Jesus hat d'Marta, deem seng Schwëster an de Lazarus gär. ⁶ Wéi de Jesus héieren huet, datt de Lazarus krank wier, ass hien nach zwee Deeg op därselwechter Plaz bliwwen. ⁷ Dunn, no dësen zwee Deeg, sot hien zu senge Jénger: „Loosst eis hannescht a Judea goen.“

⁸ „Rabbi“, hunn d'Jénger geäntwert, „viru kuerzem wollten d'Judden dech do nach stengegen an du wëlls nees dohinner hannescht?“

⁹ De Jesus huet geäntwert: „Huet den Dag net zwielef Stonnen? Wien daagsiwwer geet, deen trëllt net, well hien d'Liicht vun dëser Welt gesäit; ¹⁰ wien awer nuetsiwwer geet, deen trëllt, well d'Liicht net an him ass.“ ¹¹ Nodeems hien dës Saache gesot hat, sot hie weider: „De Lazarus ass ageschlof, mee ech ginn dohin, fir hien nees waakreg ze maachen.“

¹² „Här, wann hien ageschlof ass, da gëtt hien nees gesond“, sote seng Jénger zu him. ¹³ De Jesus huet awer vu sengem Doud geschwat, mee si hu gemengt hien hätt vum gewéinleche Schlof geschwat.

¹⁴ Du sot de Jesus riicht eraus zu hinnen: „De Lazarus ass dout. ¹⁵ Wéinst ärer sinn ech frou, datt ech net do war, fir datt dir gleewe kënnst. Mee kommt, mir ginn elo bei hien.“

¹⁶ Den Thomas, deen Zwilling genannt gouf, sot zu den anere Jénger: „Kommt, loosst eis matgoen, da kënnen mir wéinstens zesumme mat him stierwen!“

¹⁷ Wéi de Jesus ukoum, ass hie gewuer ginn, datt de Lazarus scho véier Deeg am Graf louch. ¹⁸ Betanien louch

no bei Jerusalem, just dräi Kilometer^a dovun ewech. ¹⁹ Vill vun de Judde ware bei d'Marta an d'Maria komm, fir si wéinst hirem Brudder ze tréischten. ²⁰ Wéi d'Marta héieren huet, datt de Jesus komme géif, ass hatt him entgéint gaangen. D'Maria ass awer am Haus sëtze bliwwen.

²¹ „Här“, sot d'Marta zum Jesus, „wann s du hei gewiescht wiers, da wier mäi Brudder net gestuerwen.“ ²² Mee ech weess, wann s du och elo eppes vu Gott frees, datt Gott dir alles wäert ginn.“

²³ „Däi Brudder wäert operstoen“, sot de Jesus zu him.

²⁴ „Ech weess, datt hie bei der Operstéiung um leschten Dag wäert operstoen“, huet d'Marta geäntwert.

²⁵ De Jesus sot zu him: „Ech sinn d'Operstéiung an d'Liewen. Wien op mech vertraut, wäert liewen, och wann hie stierft.“ ²⁶ Jiddereen, dee leeft an op mech vertraut, wäert ni stierwen. Gleefs du dat?“

²⁷ „Jo, Här“, sot hatt, „ech gleewen, datt s du de Messias bass, de Jong vu Gott, deen an d'Welt komme soll.“

²⁸ Nodeems hatt dat gesot hat, ass hatt hannescht gaangen an huet heemlech seng Schwëster geruff: „De Rabbi ass hei a rifft dech.“ ²⁹ Wéi d'Maria dat héieren huet, ass hatt séier opgestanen a bei hie gaangen.

³⁰ De Jesus war nach net bis an d'Duerf erakomm, mee war nach ëmmer op där Plaz, wou d'Marta him begéint war. ³¹ D'Judden, déi mam Maria am Haus waren, fir hatt ze tréischten, hu gesinn, wéi hatt séier opstoung an erausgoung. Doropshi gounge si him no, well si ugeholl hunn, datt hatt bei d'Graf kräische géif goen.

³² Wéi d'Maria bei de Jesus kouw an hie gesinn huet, ass hatt viru senge Féiss op de Buedem gefall a sot: „Här, wann s du hei gewiescht wiers, da wier mäi Brudder net gestuerwen.“

---

^a Wuertwiertlech: 15 Stadien

³³ Wéi de Jesus hatt an d'Judden, déi bei him waren, kräische gesinn huet, war hien a sengem Geescht zudéifst beweegt an opgewullt.

³⁴ „Wou hutt dir hie begruewen?“, huet hie gefrot.

„Här, komm mat a kuck“, hu si geäntwert.

³⁵ De Jesus huet gekrasch.

³⁶ „Kuckt, wéi gär hien en hat!“, soten dunn d'Judden.

³⁷ Muncheree vun hinne sot awer: „Hien huet dem Blannen d'Aen opgemaach. Hätt hien net verhënnere kënnen, datt dëse Mann stierft?“

³⁸ De Jesus, deen nees ënnerlech zudéifst beweegt war, koum bei d'Graf. Et war eng Hiel an e Stee louch virum Agang.

³⁹ „Huel de Steen ewech!“, sot de Jesus.

„Mee Här“, sot d'Maria, d'Schwëster vum Verstuerwenen, „elo wäert et scho sténken, well hien ass zënter véier Deeg dout.“

⁴⁰ „Hunn ech dir net gesot, datt s du, wann s du gleefs, d'Herrlechkeet vu Gott wäerts gesinn?“, sot de Jesus zu him.

⁴¹ Dunn hu si de Steen op d'Säit vum Graf gerullt, wou de Verstuerwenen dralouch. De Jesus huet an den Himmel eropgekuckt a sot: „Papp, ech soen dir Merci, datt s du mech héieren hues.“ ⁴² Ech wousst, datt s du mech ëmmer héiers, mee ech sot dat wéinst de Leit, déi hei ronderëm stinn, fir datt si gleewen, datt s du mech geschéckt hues.“

⁴³ Nodeems hien dat gesot hat, huet hie mat haarder Stëmm geruff: „Lazarus, komm eraus!“

⁴⁴ De Mann, deen dout war, koum eraus. Seng Hänn a Féiss ware mat Léngebandagen ëmbonnen a säi Kapp war mat engem Duch agewéckelt.

„Wéckelt hie lass a loosst hie goen!“, sot de Jesus zu hinnen.

⁴⁵ Dunn hunn der vill vun de Judden, déi mam Maria matkomm waren a gesinn hunn, wat de Jesus gemaach

hat, op hie vertraut. ⁴⁶ Muncheree vun hinne gOUNg awer bei d'Phariséier an huet hinne verzielt, wat de Jesus gemaach hat. ⁴⁷ D'ieweschtt Priister an d'Phariséier hunn e Rot aberuff a sotén: „Wat solle mir maachen? Dëse Mann mécht vill Zeechen. ⁴⁸ Wa mir hien esou weiderfuere loossen, da wäerten der vill un hie gleewen an da wäerten d'Réimer kommen an eis Plaz an eis Natioun ewechhuelen.“

⁴⁹ Mee ee vun hinnen, de Kaiaphas, deen dat Joer den Haaptpriister war, sot: „Dir verstitt guer näischt! ⁵⁰ Dir bedenkt net, datt et an eisem Intressi ass, wa just en eenzele Mann fir d'ganzt Vollek stierft, wéi datt d'ganz Natioun zerstéiert géif ginn.“ ⁵¹ Dat huet hien awer net vu sech aus gesot, mee well hien dat Joer den Haaptpriister war, huet hie propheet, datt de Jesus fir déi ganz jüddesch Natioun stierwe wäert, ⁵² awer net nëmme fir dës Natioun, mee och fir datt hien d'Kanner vu Gott, déi iwwerall verstreut waren, als Eent zesummebrénge wäert.

⁵³ Vun deem Dag un, hu si sech ënnerteneen ofgeschwat, fir hien ëmzebréngen. ⁵⁴ Dowéinst huet de Jesus sech net méi fräi ënnert de Judde beweegt, mee hie gOUNg vun do fort op d'Land an eng Stad no bei der Wüst, déi Ephraim geheescht huet. Hien ass mat senge Jénger do bliwwen.

⁵⁵ D'Passafest vun de Judde stOUNg awer virun der Dier an et gOUNgen der vill virum Passafest vum Land erop op Jerusalem, fir sech ze rengen. ⁵⁶ Do hu si de Jesus gesicht a wéi si am Tempel stOUNgen, hu si een deen anere gefrot: „Wat mengt dir? Kënnt hien op d'Fest oder net?“ ⁵⁷ D'ieweschtt Priister an d'Phariséier haten den Uerder ginn, datt, wann ee wéisst, wou hie wier, da misst e Bescheed soen, fir datt si hien ze pake kréichen.

12 Sechs Deeg virum Passafest koum de Jesus op Betanien, do wou de Lazarus, deen hie vun den Doudegen operstoe gelooss hat, gewunnt huet. ² Si hunn him dunn en lesse preparéiert an d'Marta huet zerwéiert. De Lazarus war ënnert deenen, déi mat him bei Dësch louchen. ³ D'Maria huet en drëttel Kilo^a ganz wäertvoll Nardenessenz geholl, huet dem Jesus seng Féiss domat gesaleft an huet mat sengen Hoer seng Féiss ofgedréchent. D'Haus war vum Geroch vun der Essenz gefëllt.

⁴ De Judas Iskariot, dem Simon säi Jong an ee vu senger Jénger (deen, deen drop an dru war, fir hien ze verroden), huet awer gefrot:

⁵ „Firwat gouf dës parfüméiert Essenz net fir dräihonnert Denare^b verkaf an déi Suen un déi Aarm verdeelt?“ ⁶ Hie sot dat net, well hien ëm déi Aarm besuergt war, mee well hien en Déif war. Hie war zoustänneg fir d'Keess an huet vun deem, wat dra geluecht gouf, ënnerschloen.

⁷ „Looss hatt gewäerden“, huet de Jesus geäntwert. „Hatt huet dës parfüméiert Essenz fir den Dag vu mengem Begriefnes versuergt.“ ⁸ Déi Aarm hutt dir nämlech ëmmer ëm iech, mech awer hutt dir net ëmmer ëm iech.“

⁹ Eng Abberzuel Judden huet erausfonnt, datt hien do war. Si koumen net nëmmen, fir de Jesus ze gesinn, mee och de Lazarus, deen hie vun den Doudegen operstoe gelooss hat. ¹⁰ Dofir hunn d'ieweschte Priister decidéiert, de Lazarus och ëmzebréngen, ¹¹ well et wéinst senger war, datt vill vun de Judde si verlooss hunn an op de Jesus vertraut hunn.

¹² Den Dag drop, wéi eng Abberzuel Leit, déi op d'Fest komm waren, héieren hunn, datt de Jesus ënnerwee fir op Jerusalem wier, ¹³ hu si Palmenäscht geholl, sinn eraus an him entgéint gaangen an hu geruff:

---

^a Am Originalen: réimescht Pond.

^b 1 Denarius war den Dagesloun vun engem Doléiner.

„Hosanna!^c Geseent ass deen, deen am Numm vum Här kënnt! De Kinnek vun Israel!“

¹⁴ De Jesus huet en Ieselsfille fonnt an huet sech drop gesat, esou wéi et geschriwwe steet:

¹⁵ „Fäert net, Duechter vun Zion! Kuck, däi Kinnek kënnt a sëtzt op engem Ieselsfillen.“

¹⁶ Um Ufank hu seng Jénger dës Saachen net verstanen, mee nodeems de Jesus verherrlecht war, hu si sech drun erënnert, datt dës Saachen iwwert hie geschriwwe stoungen an datt si dat fir hie gemaach haten.

¹⁷ An der Zwëschenzäit, hunn d'Leit, déi bei him waren, wéi hien de Lazarus vun den Doudegen operstoe gelooss hat, dovunner weiderverzielt. ¹⁸ Well d'Leit héieren hunn, datt hien dës Zeeche gemaach hat, si si him entgéint gaangen. ¹⁹ Du soten d'Phariséier een zum aneren: „Gesitt dir? Et bréngt alles näischt! Kuckt, d'ganz Welt leeft him no!“

²⁰ Et waren awer och munch Griichen ënnert de Leit, déi erop komm waren, fir Gott um Fest unzebieden. ²¹ Si si bei de Philippe gaangen, deen aus Betsaida a Galilea war, an hu gesot: „Här, mir géife gär de Jesus gesinn.“

²² De Philippe goug bei den Änder an huet him et gesot. Zesumme si si bei de Jesus gaangen an hunn him et verzielt.

²³ De Jesus huet hinnen awer geäntwert: „D'Zäit ass komm, datt de Jong vum Mënsch verherrlecht gëtt.

²⁴ Ech soen iech d'Wourecht! Wann e Weessekär net an de Buedem fält a stierft, da bleift en eleng. Wann en awer stierft, da bréngt e vill Fruucht. ²⁵ Wie säi Liewe gär huet, verléiert et, mee wie säi Liewen an dëser Welt haasst, behält et fir d'eiwegt Liewen. ²⁶ Wie mir dënge wëll, soll mir nogoen, well do wou ech sinn, wäert och mäin Dénger sinn. Wie mir déngt, gëtt vu mengem Papp geéiert.

---

^c Hosanna ass en hebräesch Wuert. Et heescht: „Mir bieten dech, hëllef eis/rett eis!“

²⁷ Meng Séil ass opgewullt a wat soll ech soen? Papp, rett mech aus dëser Stonn? Mee grad dowéinst sinn ech an dës Stonn komm. ²⁸ Papp, verherrlech dän Numm!“

Du kouw eng Stëmm aus dem Himmel: „Ech hunn e scho verherrlecht an ech wäert en nees verherrlechen!“

²⁹ D’Leit, déi ronderëm stoungen an d’Stëmm héieren hunn, hu gemengt et hätt gedonnert. Anerer soten, en Engel hätt mat him geschwat.

³⁰ „Dës Stëmm kouw net wéinst menger, mee wéinst ärer“, sot de Jesus zu hinnen. ³¹ „Elo gött Geriicht iwwert dës Welt gehalen; elo wäert den Herrscher vun dëser Welt erausgehait ginn. ³² Wann ech da vun der Äerd erhéicht ginn, zéien ech jidderee bei mech un.“ ³³ Hie sot dat, fir unzedeiten, wat fir een Doud hie geschwë stierwe wäert.

³⁴ „Mir hunn am Gesetz héieren, datt de Messias fir ëmmer bleift“, hunn d’Leit him geäntwert. „Wéi kanns du da soen: ‚De Jong vum Mënsch muss erhéicht ginn?‘ Wien ass dann dësen ‚Jong vum Mënsch?‘“

³⁵ De Jesus huet hinne geäntwert: „D’Liicht ass just nach eng kuerz Zäit ënnert iech. Gitt soulaang dir d’Liicht hutt, sou datt d’Däischtert iech net iwwerfält. Deen, deem an der Däischtert geet, weess net, wou en higeet. ³⁶ Vertraut op d’Liicht, soulaang dir d’Liicht hutt, sou datt dir Kanner vum Liicht kënnst ginn.“ Nodeems de Jesus dës Saache gesot hat, ass hie fortgaangen an huet sech virun hinne verstoppt.

³⁷ Obschonn hien esou vill Zeeche virun hiren Ae gemaach hat, hu si him nach ëmmer net gegleeft. ³⁸ Sou sollt d’Wuert vum Prophét Jesaia erfëllt ginn, dee sot:

„Här, wien huet eiser Noriicht gegleeft?

Wie krut de mächtigen Aarm vum Här gewisen?“

³⁹ Dofir konnte si net gleewen. De Jesaia sot nämlech weider:

⁴⁰ „Hien huet hir Ae blann gemaach
an hir Härzer verhäert,

fir datt si net mat hiren Ae gesinn
an net mat hiren Häerzer verstinn.

Esou kéiere si net ëm an ech heele si net.“

⁴¹ De Jesaia sot dës Saachen, wéi hie seng Herrlechkeet gesinn a vun him verzielt hat. ⁴² Trotz allem hunn der esouguer vill vun de jüddeschen Autoritéiten op hie vertraut, mee si hu sech wéinst de Phariséier net zu him bekannt, fir net aus der Synagog erausgehäit ze ginn; ⁴³ fir si war de Luef vun de Mënschen nämlech méi wichteg wéi de Luef vu Gott.

⁴⁴ De Jesus huet haart geruff: „Wien op mech vertraut, vertraut net op mech, mee op deen, dee mech geschéckt huet. ⁴⁵ Wie mech gesäit, gesäit deen, dee mech geschéckt huet. ⁴⁶ Ech sinn als Liicht an d'Welt komm, fir datt jiddereen, deen op mech vertraut, net an der Däischtert bleift. ⁴⁷ Wien och ëmmer meng Wierder héiert an net gleeft, dee riichten ech net. Ech sinn nämlech net komm, fir d'Welt ze riichten, mee fir d'Welt ze retten. ⁴⁸ Wie mech verwerft a meng Wierder net unhëlt, huet scho säi Riichter: d'Wuert, wat ech gesot hunn, wäert hien um leschten Dag riichten. ⁴⁹ Ech hunn net aus mir selwer geschwat, mee de Papp, dee mech geschéckt huet, huet mech ugestallt, wat ech soen a schwätze soll. ⁵⁰ Ech weess, datt säin Uerder éiweg Liewen ass, an dowéinst ass dat, wat ech soen, genee dat, wat de Papp mir gesot huet.“

13 De Jesus wousst virum Passafest, datt seng Zäit komm war, dës Welt ze verlossen, fir bei säi Papp ze goen. Hien hat déi, déi him an der Welt gehéiert hunn, gär. Bis un d'Enn hat hie si gär.

² Nom Iessen (den Däiwel hat dem Judas Iskariot, dem Simon sengem Jong, de Wonsch schonn an d'Häerz geluecht, fir de Jesus ze verrodén) ³ huet de Jesus, dee

scho wousst, datt de Papp him alles an d'Hänn geluecht hat an datt hie vu Gott komm war an nees bei Gott géif hannescht goen, ⁴ sech vum Iessen erhuewen. Hien huet säin iewesch Kleed ausgedoen, huet e Schiertech geholl an et ugedoen. ⁵ Dunn huet hie Waasser an eng Schossel geschott. Hien huet senge Jénger d'Féiss gewäsch a se mam Schiertech, dat hien unhat, ofgedréchent.

⁶ Wéi hie bei de Simon-Péitrus koum, sot deen zu him: „Här, wäschs du mir d'Féiss?“

⁷ De Jesus huet him geäntwert: „Dat, wat ech elo maachen, verstees du nach net. Mee duerno wäerts du et verstoen.“

⁸ „Nee!“ sot de Péitrus. „Op kee Fall solls du mir d'Féiss wäschen!“

„Wann ech dech net wäschen, hues du keen Undeel u mir“, huet de Jesus him awer geäntwert.

⁹ „Här“, huet de Simon-Péitrus du geäntwert, „da wäsch mir net nëmmen d'Féiss, mee och d'Hänn an de Kapp.“

¹⁰ „Wie gebuet ass, brauch sech nëmmen d'Féiss ze wäschen, well hien ass soss ganz propper. Dir sidd propper, mee net jiddereen ënnert iech“, sot de Jesus zu him. ¹¹ (Well de Jesus wousst, wien hie verrode géif, sot hien: „Dir sidd net all propper.“)

¹² Wéi de Jesus hinnen d'Féiss gewäsch hat, huet hien erëm beim Dësch Plaz geholl a sot zu hinnen: „Verstitt dir, wat ech grad fir iech gemaach hunn? ¹³ Dir nennt mech ‚Léiermeeschter‘ an ‚Här‘ an dir hutt Recht, well dat sinn ech. ¹⁴ Wann ech, ären Här a Léiermeeschter, iech d'Féiss gewäsch hunn, da sollt dir och een deem aneren d'Féiss wäschen. ¹⁵ Ech hunn iech e Beispill ginn, fir datt och dir dat maacht, wat ech fir iech gemaach hunn.

¹⁶ Ech soen iech d'Wourecht! De Kniecht ass net méi wichteg wéi säi Meeschter an de Buet och net méi wichteg wéi deen, deen hie schéckt. ¹⁷ Wann dir dës Saache verstitt, da

sidd dir geseent, wann dir se och ëmsetzt. ¹⁸ Ech schwätzen elo net vun iech alleguer. Ech kennen déi, déi ech auserwielt hunn. D'Schrëft muss awer erfëllt ginn: „Deen, dee mat mir d'Brout ësst, huet seng Feescht^a géint mech erhuewen.“ ¹⁹ Dofir soen ech iech elo Bescheed, nach éier et geschitt. Wann et da geschitt, wäert dir gleewen, datt ech et sinn.

²⁰ Ech soen iech d'Wourecht! Wien deen ophëlt, deen ech geschéckt hunn, hält mech op; a wie mech ophëlt, hält deen op, dee mech geschéckt huet.“

²¹ Nodeems de Jesus dat alles gesot hat, war hien am Geescht opgewullt an huet bezeit: „Ech soen iech d'Wourecht! Ee vun iech wäert mech verroden.“

²² D'Jénger hunn een deen aneren ugekuckt, well si net woussten, vu wiem hie schwätze géif. ²³ Ee vun de Jénger (deen, deen de Jesus gär hat) louch nieft dem Jesus. ²⁴ De Simon-Péitrus huet him en Zeeche ginn, datt hie sollt erausfannen, vu wiem de Jesus geschwat hätt. ²⁵ Deen huet sech also hannerrécks widder dem Jesus seng Broscht geluecht an huet hie gefrot: „Här, wien ass et?“

²⁶ „Et ass deen, deem ech de Maufel Brout ginn, nodeems ech e gezappt hunn“, huet de Jesus geäntwert. Nodeems hien de Maufel gezappt hat, huet hien dem Judas, dem Simon Iskariot sengem Jong, e ginn. ²⁷ Nodeems de Judas de Maufel Brout geholl hat, ass de Satan an hie gefuer. Du sot de Jesus: „Maach dat séier, wat s du maache wëlls.“ ²⁸ Et wusst awer keen um Dësch, firwat de Jesus him dat gesot hat. ²⁹ Well de Judas dee war, dee sech ëm d'Sue gekëmmert huet, hu muncher gemengt, datt de Jesus zu him gesot hätt: „Kaf dat, wat mir nach fir d'Fest brauchen“, oder datt hien den Aarmen eppes sollt ginn. ³⁰ Nodeems de Judas de Maufel giess hat, gong hie gaangs fort. Et war Nuecht.

---

^a D'Feescht – op Däitsch: die Ferse (vom Fuss); op Franséisch: le talon; op Englesch: the heel.

³¹ Wéi hie fort war, sot de Jesus: „Elo ass de Jong vum Mënsch verherrelecht a Gott ass an him verherrelecht.

³² Wa Gott an him verherrelecht ass, wäert Gott och hien a sech selwer verherrelechen an hie wäert hien direkt verherrelechen. ³³ Kanner, ech si just nach eng Weilche bei iech. Dir wäert mech sichen, mee ech soen iech datselwecht, wat ech och schonn zu de Judde sot: „Do, wou ech higinn, kënnt dir net matkommen.“ ³⁴ Ech ginn iech en neit Gebot: hutt een deen anere gär! Sou wéi ech iech gär hat, sou sollt och dir een deen anere gär hunn.

³⁵ Dorunner wäert jiddereen erkennen, datt dir meng Jénger sidd, wann dir Léift ee fir deen aneren hutt.“

³⁶ „Här, wouhi gees du?“, huet de Simon-Péitrus hie gefrot.

„Du kanns mir elo net dohinner nokommen, wou ech higinn, mee du wäerts mir méi spéit nokommen“, huet de Jesus geäntwert.

³⁷ „Här, firwat kann ech dir elo net nogoen?“, huet de Péitrus gefrot. „Ech géif mäi Liewe fir dech hierginn.“

³⁸ „Géifs du wierklech däi Liewe fir mech hierginn?“, huet de Jesus geäntwert. „Ech soen dir d’Wourecht! Nach eier den Hunn kréint, wäerts du mech dräi mol gelegent hunn.

14 Äer Häerzer sollen net bedréckt sinn! Dir gleeft u Gott, da gleeft och u mech. ² A mengem Papp sengem Haus ginn et vill Wunnengen. Wann et net esou wier, dann hätt ech net zu iech gesot: „Ech ginn dohin, fir iech eng Plaz virzebereeden.“ ³ A wann ech dohinner ginn an iech eng Plaz virzebereeden, da kommen ech och erëm zeréck an huelen iech bei mech, fir datt dir do sidd, wou ech sinn.

⁴ Dir wësst awer, wou ech higinn an dir kennt och de Wee.“

⁵ „Här, mir wëssen emol net, wou s du higeess. Wéi kënne mir dann de Wee dohi kennen?“, huet den Thomas hie gefrot.

⁶ De Jesus huet him geäntwert: „Ech sinn de Wee, d'Wourecht an d'Liewen. Kee kënnt bei de Papp, et sief dann duerch mech. ⁷ Wann dir mech kannt hätt, dann hätt dir och mäi Papp kannt. Vun elo u kennt dir de Papp an dir hutt hie gesinn.“

⁸ „Här, weis eis just de Papp, dat geet eis duer“, sot de Philippe zu him.

⁹ De Jesus huet him geäntwert: „Ech si schonn esou laang bei iech an du weess nach ëmmer net, wien ech sinn, Philippe? Deen, dee mech gesin huet, huet de Papp gesinn. Wéi kanns du da soen: ‚Weis eis de Papp‘? ¹⁰ Gleeft dir dann net, datt ech am Papp sinn an de Papp a mir? Dat, wat ech iech soen, soen ech net vu mir selwer aus, mee de Papp, deen a mir ass, ass um Wierk. ¹¹ Gleeft mir, datt ech am Papp sinn an de Papp a mir! Soss gleeft mir wéinst de Wierker!

¹² Ech soen iech d'Wourecht! Wien op mech vertraut, wäert déi Wierker, déi ech maachen, och maachen. Hie wäert nach méi grouss Wierker wéi déi maachen, well ech bei mäi Papp ginn. ¹³ Alles, wat dir a mengem Numm frot, wäert ech maachen, fir datt de Papp am Jong verherrlecht gött. ¹⁴ Wann dir mech ëm iergend eppes a mengem Numm frot, da maachen ech dat.

¹⁵ Wann dir mech gär hutt, dann haalt iech u meng Geboter. ¹⁶ Da froen ech de Papp an hie wäert iech en anere Begleeder ginn, dee fir éiweg bei iech bleift: ¹⁷ de Geeschtt vun der Wourecht. D'Welt kann hien net empfänken, well si hie weder gesäit nach kennt. Dir kennt hien, well hie bei iech bleift an an iech wäert sinn. ¹⁸ Ech wäert iech net als Weesekanner zeréckloossen; ech kommen nees bei iech. ¹⁹ Nach eng Weilchen, da wäert d'Welt mech net méi gesinn, mee dir wäert mech gesinn. Dir wäert och liewen, well ech liewen. ²⁰ Deen Dag wäert dir erkennen,

datt ech a mengem Papp sinn an datt dir a mir sidd an ech an iech. ²¹ Wie meng Geboter huet a se anhält, ass deen, dee mech gär huet. Mäi Papp wäert dee gär hunn, dee mech gär huet, an ech wäert deen och gär hunn a wäert mech him weisen.“

²² „Här, wéi kënnt et, datt s du am Begrëff bass, dech eis ze weisen, mee net der Welt?“, huet de Judas (net den Iskariot) hie gefrot.

²³ De Jesus huet him geäntwert: „Wien och ëmmer mech gär huet, wäert mäi Wuert anhalen. Mäi Papp wäert hie gär hunn a mir wäerte bei hie kommen an eist Doheem bei him maachen. ²⁴ Wie mech net gär huet, hält meng Wierder net an. D'Wuert, wat dir elo héiert, ass net mäi Wuert, mee mengem Papp säint, dee mech geschéckt huet. ²⁵ Ech hunn iech dës Saache gesot, elo wou ech nach bei iech sinn. ²⁶ Mee de Begleeder, den Hellege Geesch, deen de Papp a mengem Numm schécke wäert, wäert iech alles léieren a wäert iech un alles erënneren, wat ech iech gesot hunn.

²⁷ Ech loossen iech Fridden; mäi Fridde ginn ech iech. Ech ginn iech net esou, wéi d'Welt gött. Äert Häerz soll net bedréckt sinn an hutt och keng Angscht! ²⁸ Dir hutt mech héieren zu iech soen: ‚Ech gi fort a komme bei iech hannescht.‘ Wann dir mech gär hätt, da géift dir iech freeën, datt ech sot: ‚Ech gi bei de Papp, well mäi Papp méi grouss ass wéi ech. ²⁹ Ech hunn iech et elo gesot éier et geschitt, fir datt dir gleeft, wann et geschitt.

³⁰ Ech hunn net méi vill Zäit, fir mat iech ze schwätzen, well den Herrscher vun dëser Welt ënnerwee ass. Hien huet awer keng Muecht iwwert mech. ³¹ Ech maachen alles, wat de Papp mech ugestallt huet ze maachen, fir datt d'Welt gesäit, datt ech de Papp gär hunn. Stitt op a loosst eis vun hei fortgoen!

15 Ech sinn de richtege Riefstack a mäi Papp ass de Wënzer. ² All Rief, déi keng Fruucht dréit, gëtt erausgeschnidden. An all Rief, déi Fruucht dréit, gëtt gebotzt, fir datt si nach méi Fruucht dréit. ³ Dir sidd scho wéinst dem Wuert, dat ech iech gesot hunn, propper. ⁴ Bleift a mir an ech bleiwen an iech. Esou wéi d'Rief keng Fruucht droe kann, wa si net um Riefstack bleift, sou kënnt och dir keng Fruucht droen, wann dir net a mir bleift.

⁵ Ech sinn de Riefstack an dir sidd d'Riewen. Wien a mir bleift an ech an him, deen dréit vill Fruucht, well ouni mech bréngt dir näischt fäerdeg. ⁶ Wien net a mir bleift, gëtt wéi d'Rief ewechgehäit a gëtt dier^a. D'Riewe ginn zesummegeraf, an d'Feier gehäit a verbrannt. ⁷ Wann dir a mir bleift a meng Wieder an iech bleiwen, da frot, wat och ëmmer dir wëllt, an et gëtt fir iech gemaach. ⁸ Sou gëtt mäi Papp verherrlecht: andeems dir vill Fruucht drot a meng Jénger gitt.

⁹ Sou wéi mäi Papp mech gär hat, hat ech iech och gär. Bleift a menger Léift. ¹⁰ Wann dir meng Geboter anhaalt, da bleift dir a menger Léift, sou wéi ech mengem Papp seng Geboter agehalen hunn an a senger Léift bleiwen. ¹¹ Ech hunn iech dës Saache gesot, fir datt meng Freed an iech bleift a fir datt är Freed vollkomme gëtt.

¹² Dat hei ass mäi Gebot: hutt een deen anere gär, sou wéi ech iech gär hat. ¹³ Et huet kee méi eng grouss Léift wéi déi hei: datt ee säi Liewe fir seng Frënn hiergëtt. ¹⁴ Dir sidd meng Frënn, wann dir maacht, wat ech vun iech verlaangt hunn. ¹⁵ Ech nennen iech elo net méi Kniechten, well e Kniecht weess net, wat säi Meeschter mécht. Ech nennen iech Frënn, well ech iech alles matgedeelt hunn, wat ech vu mengem Papp héieren hunn.

---

^a Dier – op Däitsch: dürr, verdorrt; op Franséisch: desséché; op Englesch: withered, dry.

¹⁶ Dir hutt net mech auserwielt, mee ech hunn iech auserwielt. Ech hunn iech ugestallt hinzegoen a Fruucht ze droen, an datt är Fruucht bleiwe soll. Da gëtt de Papp iech och alles, wat dir a mengem Numm frot. ¹⁷ Dat hei ass mäi Gebot fir iech: hutt een deen anere gär!

¹⁸ Wann d'Welt iech haasst, da verstitt, datt si mech fir d'éischt gehaasst huet. ¹⁹ Wann dir vun der Welt wiert, dann hätt d'Welt hir Eege gär. Mee dir sidd net méi en Deel vun der Welt, well ech iech aus der Welt auserwielt hunn, an dowéinst haasst d'Welt iech och.

²⁰ Erënnert iech un dat, wat ech zu iech gesot hat: ‚De Knecht ass net méi grouss wéi säi Meeschter‘. Wa si mech verfollegt hunn, da wäerte si och iech verfollegen. Wa si mengem Wuert gefollegt hunn, da wäerte si och ärem follegen. ²¹ Mee si wäerten iech all dës Saache wéinst menger undoen, well si deen net kennen, dee mech geschéckt huet. ²² Wann ech net komm wier a mat hinne geschwat hätt, dann hätte si keng Sënn. Mee elo hu si keng Entschëllegung méi fir hir Sënn. ²³ Deen, dee mech haasst, haasst och mäi Papp. ²⁴ Wann ech d'Wierker, déi soss kee gemaach huet, net bei hinnen zou gemaach hätt, dann hätte si keng Sënn. Mee elo hu si alles gesinn an hunn esouwuel mech wéi och mäi Papp gehaasst. ²⁵ Dat ass awer geschitt, fir datt d'Wuert, dat an hirem Gesetz steet, erfëllt kéint ginn: ‚Si hu mech ouni Grond gehaasst.‘

²⁶ Wann de Begleeder kënnt, deen ech iech vum Papp schécke wäert (de Geescht vun der Wourecht, dee vum Papp kënnt), da wäert hien iwwert mech aussoen. ²⁷ Och dir wäert iwwert mech aussoen, well dir vun Ufank u bei mir waart.

16 Ech hunn iech dat alles gesot, fir datt dir net vum Glawen offaalt. ² Si wäerten iech aus de Synagoge geheien. D'Zäit kënnt, an där all déi, déi iech ëmbrénge

wäerten, mengen, Gott domat en Déngscht ze leeschten.
³ Si wäerten dës Saache maachen, well si weder de Papp nach mech kennen. ⁴ Ech hunn iech dat awer gesot, fir datt dir iech, wann d'Zäit kënnt, drun erënnert, datt ech iech dovunner verzielt hat. Ech hunn iech dës Saachen net vun Ufank u gesot, well ech nach bei iech war.

⁵ Elo ginn ech bei deen, dee mech geschéckt huet, mee kee vun iech freet mech, wou ech higinn. ⁶ Äert Häerz ass elo voller Trauer, well ech iech dës Saache gesot hunn. ⁷ An dach soen ech iech d'Wourecht. Et ass besser fir iech, wann ech fortginn; well wann ech net fortginn, kënnt de Begleeder net bei iech; mee wann ech ginn, da wäert ech hie bei iech schécken. ⁸ Wann hien da kënnt, wäert hien d'Welt vun der Sënn, der Gerechtegkeet an dem Geriicht iwwerféieren: ⁹ vun der Sënn, well si net u mech gleewen; ¹⁰ vun der Gerechtegkeet, well ech bei mäi Papp ginn an dir mech net méi gesitt; ¹¹ vum Geriicht, well den Herrscher vun dëser Welt veruerteelt gouf.

¹² Ech hunn iech nach villes ze soen, mee dir kënnt dat am Moment net erdroen. ¹³ Mee wann de Geescht vun der Wourecht kënnt, hëlleft hien iech d'ganz Wourecht z'erkennen. Hie schwätzt net vu sech aus, mee hie seet dat, wat hien héiert, a verkënnegt iech dat, wat nach kënnt. ¹⁴ Da verherrlecht hie mech, well hie vu Mengem hält an iech et verkënnegt. ¹⁵ Alles, wat dem Papp gehéiert, gehéiert och mir. Dofir sot ech, datt hien dat, wat mir gehéiert, hält an iech et verkënnegt.

¹⁶ Nach eng Weilchen an dir wäert mech net méi gesinn. Mee kuerz drop wäert dir mech nees gesinn, well ech bei de Papp ginn.“

¹⁷ Doropshin hu seng Jénger sech ënnertenee gefrot: „Wat mengt hie wuel, wann hien zu eis seet: ‚Nach eng Weilchen an dir wäert mech net méi gesinn. Mee kuerz drop wäert dir mech nees gesinn?‘ Oder och nach: ‚Ech

gi bei de Papp'?" ¹⁸ Si soten also: „Wat mengt hie mat ‚nach eng Weilchen‘? Mir verstinn net, wat hie soe wëll.“

¹⁹ De Jesus, dee gemierkt hat, datt si hie froe wollten, sot zu hinnen: „Zerbriecht dir iech de Kapp, well ech sot: ‚Nach eng Weilchen an dir wäert mech net méi gesinn. Mee kuerz drop wäert dir mech nees gesinn‘?

²⁰ Ech soen iech d'Wourecht! Dir wäert kräischen a jéimeren, mee d'Welt wäert sech freeën; dir wäert am Trauer sinn, mee är Trauer wäert sech a Freed verwandelen. ²¹ Wann eng Fra accouchéiert, huert si Wéien, well hir Zäit komm ass. Mee wa si d'Kand bis op d'Welt bruecht huert, denkt si net méi un hir Péng, well si sech fret, datt e Mënsch op d'Welt komm ass. ²² Sou ass et och mat iech: dir sidd elo am Leed, mee ech wäert iech erëmgesinn an da wäert äert Häerz sech freeën a kee wäert iech déi Freed huelen. ²³ Deen Dag wäert dir mech ëm näischt froen. Ech soen iech d'Wourecht! Wat och ëmmer dir de Papp a mengem Numm frot, dat wäert hien iech ginn. ²⁴ Bis elo hutt dir näischt a mengem Numm gefrot. Frot, da kritt dir et an är Freed gött vollkommen.

²⁵ Ech hunn iech dat alles a Biller verzielt, mee d'Zäit kënnt, an där ech net méi a Biller mat iech schwätzen. Dann erzielen ech iech am Kloertext vum Papp. ²⁶ Deen Dag wäert dir hien a mengem Numm froen. Ech soen iech net, datt ech de Papp fir iech biede wäert. ²⁷ De Papp selwer huert iech nämlech gär, well dir mech gär hutt a gegleeft hutt, datt ech vu Gott koum. ²⁸ Ech giong vum Papp aus a koum an d'Welt; an elo verloossen ech d'Welt a gi bei de Papp.“

²⁹ „A! Elo schwätz du mol Kloertext an net méi a Biller“, sote seng Jénger zu him. ³⁰ „Elo wësse mir, datt s du alles weess an datt s du et net néideg hues, datt een dir Froe stellt. Dofir gleewe mir, datt s du vu Gott kënns.“

³¹ „Gleeft dir elo?“, huet de Jesus hinne geäntwert.
³² „Lauschtert, d’Zäit kënnt an ass schonn do, an där jidderee vun iech a verschidde Richtunge verspreeet wäert ginn an an där ech eleng gelooss wäert ginn. Ech sinn awer net eleng, well de Papp bei mir ass.“³³ Ech hunn iech dës Saache gesot, fir datt dir a mir Fridde fannt. An der Welt hutt dir Leed. Mee Courage! Ech hunn d’Welt iwwerwonnen.“

17 Nodeems de Jesus dës Saache gesot hat, huet hien erop an den Himmel gekuckt a gebiet: „Papp, d’Zäit ass komm. Verherrlech däi Jong, fir datt däi Jong dech och verherrlecht.“² Dofir hues du him jo Autoritéit iwwer d’ganz Mënschheet ginn. Hie krut dës Autoritéit, fir datt hien all deenen éiwegt Liewe gëtt, déi s du him ginn hues.
³ Dat hei ass d’éiwegt Liewen: datt si dech, den eenzeg richtege Gott, an de Messias Jesus, deen s du geschéckt hues, kennen.⁴ Ech hunn dech op der Äerd verherrlecht, andeems ech d’Wierk, dat s du mir opgedroen has, zu Enn bruecht hunn.⁵ An elo Papp, verherrlech mech bei dir mat där Herrlechkeet, déi ech bei dir hat, éier et d’Welt gouf.
⁶ Ech hunn däin Numm bei deene Mënschen, déi s du mir aus der Welt ginn has, bekannt gemaach. Si hunn dir gehéiert, mee du hues mir si ginn a si hunn dengem Wuert gefollegt.⁷ Elo wësse si, datt alles, wat s du mir ginn hues, vun dir kënnt.⁸ D’Wierder, déi s du mir ginn hues, hunn ech hinnen nämlech weiderginn. Si hu si ugeholl a si wësse ganz sécher, datt ech vun dir kouw. Si hu gegleeft, datt s du mech geschéckt hues.

⁹ Ech biede fir si. Ech bieden net fir d’Welt, mee fir déijéineg, déi s du mir ginn hues, well si gehéieren dir.
¹⁰ Alles, wat mäint ass, ass däint an alles, wat däint ass, ass mäint. Ech ginn an hinne verherrlecht.¹¹ Ech sinn elo net méi an der Welt, si sinn awer nach an der Welt an ech

komme bei dech. Hellege Papp, behitt an dengem Numm déi, déi s du mir ginn hues, fir datt si eent sinn, sou wéi mir eent sinn. ¹² Wéi ech mat hinnen an der Welt war, hunn ech si an dengem Numm behitt. Ech hu si bewaacht an et ass kee vun hinne verluer gaangen, ausser dem Jong vum Verdierfnes, fir datt d'Schrëft erfëllt gëtt.

¹³ Mee elo kommen ech bei dech an ech soen dës Saachen an der Welt, fir datt meng Freed si ganz erfëllt.

¹⁴ Ech hunn hinnen däi Wuert ginn an d'Welt huet si gehaast, well si net vun der Welt sinn, genee sou wéi och ech net vun der Welt sinn. ¹⁵ Ech froen dech net, fir si aus der Welt erauszehuelen, mee datt s du si virum Béise behitts. ¹⁶ Si sinn net vun der Welt, genee sou wéi ech och net vun der Welt sinn. ¹⁷ Maach si duerch deng Wourecht helleg; däi Wuert ass d'Wourecht. ¹⁸ Sou wéi s du mech an d'Welt geschéckt hues, hunn ech och si an d'Welt geschéckt. ¹⁹ Ech hellege mech fir si, fir datt si duerch d'Wourecht gehellegt ginn.

²⁰ Ech bieten awer net nëmme fir si, mee och fir déijéineg, déi duerch dat, wat si soen, op mech vertrauen. ²¹ Ech bieten, datt si all eent sinn, sou wéi s du, Papp, a mir bass an ech an dir. Ech bieten, datt si och an eis eent sinn, fir datt d'Welt gleeft, datt s du mech geschéckt hues. ²² Ech hunn hinnen d'Herrlechkeet, déi s du mir ginn hues, ginn, fir datt si eent sinn, grad sou wéi mir eent sinn ²³ (ech sinn an hinnen an du bass a mir), fir datt si ganz eent sinn a fir datt d'Welt erkennt, datt s du mech geschéckt hues a si grad esou gär hues wéi mech. ²⁴ Papp, ech wëll, datt déi, déi s du mir ginn hues, och do sinn, wou ech sinn, fir datt si meng Herrlechkeet, déi s du mir ginn hues, gesinn, well s du mech gär has, éier d'Welt erschaf gouf.

²⁵ Gerechte Papp, d'Welt huet dech net erkannt, mee ech hunn dech erkannt an déi, déi s du mir ginn hues,

wëssen, datt s du mech geschéckt hues. ²⁶ Ech hunn hinnen dän Numm verkënnegt an ech verkënnegen en och weider, fir datt déi Léift, mat där s du mech gär has, an hinnen ass an ech och an hinne sinn.“

18 Nodeems de Jesus dat gesot hat, gOUNG hie mat senge Jénger eraus op déi aner Sait vun der Baach Kidron. Do gouf et e Gaart, an deen de Jesus a seng Jénger eragOUNgen. ² De Judas, deen hie verroden huet, huet dës Plaz kannt, well de Jesus sech dacks mat senge Jénger do getraff hat. ³ De Judas huet also eng Kohort^a Zaldoten an Tempelwiechter vun den ieweschte Priister an de Phariséier matgeholl a si koume mat Fakelen, Lanteren a Waffen dohinner.

⁴ De Jesus, deen alles wousst, wat mat him geschéie géif, gOUNG hinnen entgéint a sot: „Wie sicht dir?“

⁵ „De Jesus vun Nazaret“, hu si geäntwert.

„Ech sinn et!“, sot hien zu hinnen. (De Judas, deen hie verroden huet, stOUNG och bei hinnen.) ⁶ Wéi hien zu hinne sot: „Ech sinn et!“, si si hannerzeg gaangen an op de Buedem gefall.

⁷ Hien huet nach eng Kéier gefrot: „Wie sicht dir?“

Si hu geäntwert: „De Jesus vun Nazaret.“

⁸ Doropshi sot de Jesus: „Ech sot iech schonn, datt ech et sinn. Wann dir mech sicht, da loosst déi aner hei lafen.“

⁹ Sou sollt an Erfëllung goen, wat hie gesot hat: „Ech hu keen eenzege vun deene verluer, déi s du mir ginn hues.“

¹⁰ De Simon-Péitrus, deen e Schwäert dobäi hat, huet et gezunn an huet domat op den Dénger vum Haaptpriister geschloen an him esou säi rietst Ouer erofgehaen. (Den Dénger huet Malchus geheescht.) ¹¹ Doropshi sot de

---

^a Eng Kohort ass eng Divisioun vun 500-600 Zaldoten an der réimescher Arméi.

Jesus zum Péitrus: „Stiech däi Schwäert hannescht an d'Scheek! Soll ech net aus dem Kellech drénken, deen de Papp mir ginn huet?“

¹² Dunn hunn d'Kohort, den ieweschte Kommandant an d'jüddesch Tempelwiechter de Jesus verhaft a gefesselt. ¹³ Si hunn hie fir d'éischt bei den Annas bruecht, de Schwéierpapp vum Kaiaphas, deen dat Joer den Haaptpriister war. ¹⁴ (Et war de Kaiaphas, deen de Judde gesot hat, datt et besser wier, wa just ee Mënsch fir d'Vollek stierwe géif.)

¹⁵ De Simon-Péitrus an och nach en anere Jénger sinn dem Jesus nogaangen. Dee Jénger war e Kënnege vum Haaptpriister a goung dowéinst mam Jesus an den Haff vum Haaptpriister eran. ¹⁶ Mee de Péitrus ass baussent der Dier stoe bliwwen. Du koum deen anere Jénger, deen den Haaptpriister kannt huet, eraus, huet e puer Wuert mat der Mod geschwat, déi bei der Dier opgepasst huet, an huet de Péitrus mat erageholl. ¹⁷ Dunn huet d'Mod, déi bei der Dier opgepasst huet, gefrot: „Bass du dann net och ee vun dësem Mann senge Jénger?“

„Nee, dat sinn ech net!“, huet hie geäntwert.

¹⁸ D'Dénger an d'Tempelwiechter stounge ronderëm d'Feier, dat si aus Holzkuele gemaach haten, well et kal war, a si hu sech gewiermt. De Péitrus stoung bei hinnen an huet sech och gewiermt.

¹⁹ Den Haaptpriister huet de Jesus dunn iwwert seng Jénger a seng Léier ausgefrot. ²⁰ De Jesus huet him geäntwert: „Ech hunn ëffentlech virun der Welt geschwat. Ech hunn ëmmer an de Synagogen an am Tempel enseignéiert, do wou d'Judde sech ëmmer treffen. Ech hunn näischt heemlech gesot. ²¹ Firwat frees du mech? Fro dach déi, déi mech héieren hu schwätzen. Si wëssen, wat ech sot.“

²² Wéi hien dës Saache gesot hat, huet ee vun den

Tempelwiechter, deen dobäi stoung, de Jesus op de Bak gehaen a sot: „An esou äntwers du dem Haaptpriister?“

²³ „Wann ech eppes Béises gesot hunn, da so iwwert dat Béist aus, mee wann ech d'Wourecht gesot hunn, firwat hees du mech dann?“, huet de Jesus him geäntwert.

²⁴ Doropshin huet den Annas de Jesus, dee gefesselt war, bei de Kaiaphas geschéckt.

²⁵ An der Zwëschenzäit stoung de Péitrus beim Feier an huet sech gewiermt.

„Bass du net och ee vu senge Jénger?“, hu si hien du gefrot.

Hien huet et geleeget a sot: „Neen, dat sinn ech net.“

²⁶ Ee vum Haaptpriister sengen Dénger, dee Famill mam Mann war, deem de Péitrus d'Ouer erofgehaen hat, huet gefrot: „Hunn ech dech net virdru mat him am Gaart gesinn?“

²⁷ De Péitrus huet et nach eng Kéier geleeget, an nach am nämmlechte Moment huet en Hunn gekréint.

²⁸ Duerno hu si de Jesus vum Kaiaphas an d'Residenz vum Gouverneur bruecht. Et war nach fréi am Moien. Si selwer sinn awer net an d'Residenz vum Gouverneur eragaangen, well si net wollten onreng ginn, fir kënnen d'Passamolzëcht z'iessen.

²⁹ Du koum de Pilatus eraus an huet si gefrot: „Wat hutt dir als Uklo géint dëse Mann?“

³⁰ „Wann hie kee Kriminelle wier, dann hätte mir dir hien net ausgeliiwert“, hu si geäntwert.

³¹ „Dann huet hien a riicht hie selwer no ärem eegene Gesetz“, sot de Pilatus dunn zu hinnen.

„Et ass eis net erlaabt, een zum Doud ze veruerteelen“, hunn d'Judden him geäntwert. ³² (Esou sollt d'Wuert an Erfëllung goen, mat deem de Jesus ugedeit hat, op wéi eng Manéier hie stierwe wäert.)

³³ Du gOUNG de Pilatus nees an d'Residenz vum Gouverneur eran, huet de Jesus ruffe gelooss an huet hie gefrot: „Bass du de Kinnek vun de Judden?“

³⁴ „Frees du dat vun dir aus oder hunn anerer dir dat vu mir verzielt?“, huet de Jesus geäntwert.

³⁵ „Sinn ech éieren e Judd? Däin eegent Vollek an d'iewescht Priister hunn dech u mech ausgeliwwert“, huet de Pilatus geäntwert. „Wat hues du da gemaach?“

³⁶ De Jesus huet geäntwert: „Mäi Kinnekräich ass net vun dëser Welt. Wa mäi Kinnekräich vun dëser Welt wier, da géife meng Dénger kämpfen, fir datt ech de Judden net ausgeliwwert géif ginn. Mee elo ass mäi Kinnekräich net vun hei.“

³⁷ „Du bass also e Kinnek!“, sot de Pilatus.

„Du sees et, ech sinn e Kinnek“, huet de Jesus geäntwert. „Dofir gouf ech gebuer an dofir kouw ech an d'Welt: datt ech fir d'Wourecht aussoen. Jiddereen, deen aus der Wourecht ass, lauschtert op meng Stëmm.“

³⁸ „Wat ass d'Wourecht?“, sot de Pilatus zu him.

Nodeems hien dat gesot hat, gOUNG hien nees bei d'Judden eraus a sot zu hinnen: „Ech fanne keng Schold un him. ³⁹ Dir hutt dach d'Traditioun, datt ech iech um Passafest e Prisonéier fräiloossen. Wëllt dir, datt ech iech de Kinnek vun de Judde fräiloossen?“

⁴⁰ Si hunn awer gejaut: „Neen, net dëse Mann, mee de Barabbas!“ (De Barabbas war e Brigang.)

19 Doropshin huet de Pilatus de Jesus ofgeféiert an huet hie gäissele gelooss. ² D'Zaldoten hunn eng Kroun aus Däre geflecht, hunn him se op de Kapp gesat an hunn him e purpurroude Mantel ugedoen. ³ Si soten dunn: „Vive de Kinnek vun de Judden!“ an hunn hien op de Bak gehaen.

⁴ De Pilatus gOUNG nees eraus a sot zu hinnen: „Kuckt, ech bréngen hien nees bei iech eraus, fir datt dir wéssst, datt ech keng Schold un him fannen.“ ⁵ De Jesus koum eraus. Hien hat d'Därekroun an de purpurroude Mantel un. „Kuckt, hei ass de Mann!“, huet de Pilatus zu hinne gesot.

⁶ Wéi d'ieweschtt Priister an d'Tempelwiechter hien du gesinn hunn, hu si gejaut: „Kräizeg hien, Kräizeg hien!“

„Huet dir hien a Kräizegt dir hie selwer, well ech fanne keng Schold un him!“, sot de Pilatus zu hinnen.

⁷ „Mir hunn e Gesetz a laut deem Gesetz muss hie stierwen, well hie sech als de Jong vu Gott ausginn huet“, hunn d'Judden him geäntwert.

⁸ Wéi de Pilatus dat héieren huet, krut hien et nach méi mat der Angscht ze dinn. ⁹ Hie gOUNG nees an d'Residenz vum Gouverneur hannescht an huet de Jesus gefrot: „Vu wou kënns du?“ Mee de Jesus huet him keng Äntwert ginn. ¹⁰ Dowéinst sot de Pilatus zu him: „Schwätz du net mat mir? Weess du net, datt ech d'Muecht hunn, fir dech ze Kräizegen oder dech fräizeloossen?“

¹¹ „Du häss keng Muecht iwwert mech, wann s du se net vun uewe kritt häss. Dowéinst huet deen, dee mech un dech ausgeliiwwert huet, déi gréisser Sënn“, huet de Jesus geäntwert.

¹² Vun do un huet de Pilatus probéiert, hie fräizeloossen, mee d'Judden hu gejaut: „Wann s du dëse Mann fräiléisst, da bass du kee Frënd vum Caesar. Wie sech nämlech selwer zum Kinnek mécht, widdersetzt sech dem Caesar.“

¹³ Nodeems de Pilatus dat héieren hat, huet hien de Jesus erausbréngen gelooss an huet sech op de Riichterstull gesat op der Plaz, déi „Pavé“ genannt gëtt, op Aramäesch „Gabbata“. ¹⁴ Et war ongeféier sechs Auer moies um Dag vun der Virbereedung vum Passafest.

„Kuckt, hei ass äre Kinnek!“, sot hien zu de Judden.

¹⁵ „Ewech mat him, ewech mat him! Kräizeg hien!“, hu si awer gejaut.

„Soll ech éieren äre Kinnek kräizegen?“, huet de Pilatus si gefrot.

„Mir hu kee Kinnek, ausser dem Caesar!“, hunn d'iewescht Priister geäntwert.

¹⁶ Dunn huet de Pilatus hien u si ausgeliiwert, fir datt hie soll gekräizegt ginn.

Doropshin hu si de Jesus matgeholl an ofgeféiert.

¹⁷ Hien huet säi Kräiz gedroen a gOUNG eraus op d'Plaz, déi „d'Plaz vum Doudekapp“ genannt gëtt, wat op Aramäesch „Golgota“ heescht. ¹⁸ Do hu si hie gekräizegt. Et waren nach zwee anerer mat him, een op all Säit, an de Jesus war an der Mëtt. ¹⁹ De Pilatus huet e Schëld schreiwen an un d'Kräiz neele gelooss. Um Schëld stoung: „De Jesus vun Nazaret, de Kinnek vun de Judden.“ ²⁰ Vill Judden hunn d'Schëld gelies, well d'Plaz, wou de Jesus gekräizegt gouf, no bei der Stad war. D'Schëld war op Aramäesch, Griichesesch a Latäin geschriwwen.

²¹ Doropshin hunn d'iewescht Priister vun de Judde sech beim Pilatus beschwéiert: „Schreif net ‚De Kinnek vun de Judden‘, mee ‚Hie sot: ‚Ech sinn de Kinnek vun de Judden.‘““

²² „Wat ech geschriwwen hunn, hunn ech geschriwwen“, huet de Pilatus awer geäntwert.

²³ Nodeems si de Jesus gekräizegt haten, hunn d'Zaldoten säi Gezei geholl an a véier gedeelt. All Zaldot krut e Stéck dovunner. Seng Tunique wollte si och verdeelen, mee déi hat keng Nout, well si vun uewe bis ënne ganz an engem Stéck gewieft war. ²⁴ Du sote si ënnerteneen: „Loosst eis d'Tunique net zerrappen, mee ëm se lousen, fir ze kucken,

wie se kritt.“ Sou sollt sech d’Schrëft erfëllen, déi seet: „Si hu meng Kleeder ënnertenee verdeelt a meng Tunique verloust.“ Dofir hunn d’Zaldoten dat gemaach.

²⁵ No beim Jesus sengem Kräiz stounge seng Mamm, d’Schwëster vu senger Mamm, d’Maria (dem Klopas seng Fra) an d’Maria vu Magdala. ²⁶ Wéi de Jesus seng Mamm an de Jénger, deen hie gär hat, do stoe gesinn huet, sot hien zu senger Mamm: „Fra, hei ass dāi Jong.“ ²⁷ Zum Jénger sot hien: „Hei ass deng Mamm.“ Vun do un huet dee Jénger si bei sech opgehall.

²⁸ Duerno, wéi de Jesus wousst, datt alles fäerdeg wier, sot hien, fir datt d’Schrëft erfëllt géif ginn: „Ech hunn Duuscht.“ ²⁹ Et stoung e Krou voll sauere Wäin do. Dunn hu si e Schwamp, dee si op en Isopsbengel gestach haten, mam sauere Wäin gedränk an hunn e bei sāi Mond gehalen. ³⁰ Nodeems de Jesus vum sauere Wäin geholl hat, sot hien: „t ass fäerdeg!“ Hien huet sāi Kapp gebéckt a sāi Geescht opginn.

³¹ D’Judden hunn de Pilatus gefrot, de Gekräizegten hir Been ze brieche an d’Läichen erofzehuelen, well et den Dag vun der Virbereedung war. D’Läiche sollten nämlech net um Sabbat um Kräiz hänke bleiwen (dëse Sabbat war e wichtege Feierdag). ³² D’Zaldoten hunn also d’Bee vum éischte Mann gebrach an och déi vum aneren, dee mat him gekräizegt gouf. ³³ Wéi si awer bei de Jesus koumen, hu si seng Been net gebrach, well si gesinn hunn, datt hie schonn dout war. ³⁴ Mee ee vun den Zaldoten huet seng Sait mat enger Lanz duerchbuert an direkt koume Blut a Waasser erausgelaf. ³⁵ Deen, deen dat gesinn huet, sot doriwwer aus a seng Ausso ass wouer. Hie weess, datt hien d’Wourecht seet, fir datt dir gleewe kënnt. ³⁶ Dat alles ass geschitt, fir datt d’Schrëft géif erfëllt ginn: „Net eng vu senge Schanke gött gebrach.“ ³⁷ An och nach

en aneren Text seet: „Si wäerten op dee kucken, dee si duerchbuert hunn.“

³⁸ Duerno huet de Jousef vun Arimatea (deen e Jénger vum Jesus war, mee hie war et heemlech aus Angscht virun de Judden) de Pilatus gefrot, ob hien dem Jesus seng Läich kéint erofhuelen. De Pilatus huet him d'Erlaabnes ginn. Doropshi gOUNG hien dohinner an huet dem Jesus seng Läich erofgeholl. ³⁹ Den Nikodemus, dee fir d'éischt an der Nuecht bei de Jesus komm war, kOUM och an huet eng Mëschung aus Myrrh an Aloe matbruecht. Et waren ongeféier véierandrësseg Kilo^a. ⁴⁰ Dunn hu si dem Jesus seng Läich geholl an hu si mat de Gewierzer a lénge Bänner gewéckelt, sou wéi et bei de Judde fir e Begriefnes de Brauch war. ⁴¹ Op där Plaz, wou de Jesus gekräizegt gi war, war ee Gaart an am Gaart war een neit Graf, wou nach keen dra geluecht gi war. ⁴² Si hunn de Jesus do dra geluecht, well et den Dag vun der Virbereedung war an d'Graf nobäi war.

20 Fréi um éischten Dag vun der Woch, wéi et nach däischter war, gOUNG d'Maria vu Magdala bei d'Graf an huet gesinn, datt de Stee virun der Entrée vum Graf ewechgerullt gi war. ² Dunn ass hatt bei de Simon-Péitrus an den anere Jénger, deen de Jesus gär hat, gelaf a sot: „Si hunn den Här aus dem Graf geholl a mir wëssen net, wou si hien higeluecht hunn.“

³ De Péitrus an den anere Jénger hu sech op de Wee gemaach, fir bei d'Graf ze goen. ⁴ Si sinn alle béid gelaf, mee den anere Jénger war méi séier wéi de Péitrus a kOUM als Éischte beim Graf un. ⁵ Hien huet sech gebéckt an eragekuckt an huet d'lénge Bänner do leie gesinn. Hien ass awer net eragaangen. ⁶ De Simon-Péitrus kOUM

---

^a Am Originalen: 100 Pond oder réimesch Litra.

no him un a gOUNg an d'Graf eran. Och hien huet d'lénge Bänner do leie gesinn ⁷ an d'Duch, dat em dem Jesus säi Kapp gewéckelt war, dat awer net bei de Bänner aus Lénge louch, mee zesummegefaalt op enger separater Plaz. ⁸ Du gOUNg och deen anere Jénger, deen als Éische beim Graf ukomm war, eran, huet gesinn a gegleeft. ⁹ (Si haten nämlech d'Schrëft, datt hien nees vun den Doudegen operstoe misst, nach net verstanen.) ¹⁰ Duerno gOUNgen d'Jénger erëm heem.

¹¹ D'Maria stOUNg awer nach emmer virum Graf an huet gekrasch an iwwert dem Kräischen huet hatt sech vir eriwwer gebéckt an an d'Graf gekuckt. ¹² Hatt huet zwee Engelen erbléckst, déi wäiss ugedoe waren. Si souzen do, wou virdrun dem Jesus seng Läich louch, deen een uewe beim Kapp an deen aneren enne bei de Féiss.

¹³ „Fra, firwat kräischs du?“ hu si gefrot.

„Si hu mäin Här ewech geholl an ech weess net, wou si hien higeluecht hunn“, huet hatt geäntwert.

¹⁴ Nodeems hatt dat gesot hat, huet hatt sech emgedréint an een do stoe gesinn. Et war de Jesus, mee hatt wousst net, datt hien et war. ¹⁵ De Jesus huet hatt gefrot: „Fra, firwat kräischs du? Wie sichs de?“

Hatt huet awer ugeholl, datt hien de Gärtner wier, an huet him geäntwert: „Här, wann s du hie fortgedroen hues, da so mir, wou s du hien higeluecht hues, fir datt ech hie ka siche goen.“

¹⁶ „Maria!“, sot de Jesus zu him.

Dunn huet hatt sech emgedréint a sot zu him: „Rabbuni!“ (wat souvill heescht wéi ‚Léiermeeschter‘).

¹⁷ „Hal dech net u mir fest, well ech sinn nach net bei mäi Papp eropgefuer“, sot de Jesus zu him. „Géi awer bei meng Bridder a so zu hinnen: ‚Ech fuere bei mäi Papp an äre Papp erop, bei mäi Gott an äre Gott.‘“

¹⁸ D'Maria vu Magdala kouw bei d'Jénger a sot hinnen, datt hatt den Här gesinn hätt an och wat hien him gesot hätt.

¹⁹ Deeselwechten Dag nach géint der Owend, um éischten Dag vun der Woch, haten d'Jénger sech versammelt. Mee well si Angscht virun de Judden haten, hu si dat hannert zouenen Diere gemaach. Du kouw de Jesus bei si, huet sech an hir Mëtt gestallt a sot: „Fridde sief mat iech!“ ²⁰ Wéi hien dat gesot hat, huet hien hinne seng Hänn a seng Säit gewisen. Wéi d'Jénger den Här gesinn hunn, hu si sech gefreet.

²¹ De Jesus sot nees zu hinnen: „Fridde sief mat iech! Sou wéi de Papp mech geschéckt huet, sou schécken ech och iech.“ ²² Wéi hien dat gesot hat, huet hie si ugehaucht a sot zu hinnen: „Empfänkt den Hellege Geesch!“ ²³ Wann dir engem d'Sënne verzeit, deem si se verzien; wann dir engem se net verzeit, deem si se net verzien.“

²⁴ Mee den Thomas, deen Zwilling genannt gouf an och ee vun den Zwieler war, war net bei hinnen, wéi de Jesus bei si kouw. ²⁵ Dowéinst hunn déi aner Jénger him erzielt: „Mir hunn den Här gesinn!“

„Wann ech net d'Mol vun den Neel a sengen Hänn gesinn an net mäi Fanger an dëst Mol a meng Hand a seng Säit leeë kann, da wäert ech net gleewen“, huet hien hinnen awer geäntwert.

²⁶ Aacht Deeg drop ware seng Jénger nees dobannen an den Thomas war och bei hinnen. Obwuel d'Dieren zou waren, kouw de Jesus bei si, huet sech an hir Mëtt gestallt a sot: „Fridde sief mat iech!“

²⁷ De Jesus sot dunn zum Thomas: „Streck däi Fanger aus a kuck meng Hänn un. Streck deng Hand aus a lee si op meng Säit. Sief net ongleeweg, mee gleeweg.“

²⁸ „Mäin Här a mäi Gott!“, huet den Thomas him geäntwert.

²⁹ „Thomas, du hues gegleeft, well s du mech gesinn hues. Geseent sinn déijéineg, déi gleewen, och wa si net gesinn“, sot de Jesus zu him.

³⁰ De Jesus huet nach vill aner Zeeche viru senge Jénger gemaach, déi net an dësem Buch opgeschriwwe sinn.

³¹ Mee déi hei sinn opgeschriwwe ginn, fir datt dir gleeft, datt de Jesus de Messias ass, de Jong vu Gott, an datt dir, well dir gleeft, duerch säin Numm Liewen hutt.

21 Duerno huet de Jesus sech senge Jénger nach eng Kéier beim Séi Tiberias gewisen. Op dës Manéier huet hie sech gewisen:

² de Simon-Péitrus, den Thomas (deen Zwilling genannt gouf), den Nathanael aus Kana a Galilea, d’Jonge vum Zebedéius an zwee anerer vu senge Jénger hate sech versammelt.

³ „Ech gi fëschen!“, sot de Simon-Péitrus zu hinnen.
„Mir kommen och mat“, hu si geäntwert. Si gOUNGEN eraus a sinn direkt an den Naache geklommen, mee an där Nuecht hu si näischt gefaangen.

⁴ Ganz fréi moies stOUNG de Jesus um Uwänner, mee d’Jénger hunn net erkannt, datt et de Jesus war.

⁵ „A Kanner, hutt dir Fësch gefaangen?“, huet de Jesus si gefrot.

„Neen“, hu si him geäntwert.

⁶ „Geheit är Netzer op der rietser Sait vum Naachen aus, da wäert dir Fësch fänken“, sot hien zu hinnen.

Si hunn hir Netzer ausgeworf a konnten d’Netz wéinst der Abberzuel Fësch net eranhuelen. ⁷ Dowéinst sot dee Jénger, deen de Jesus gär hat, zum Péitrus: „Et ass den Här!“ Wéi de Simon-Péitrus héieren huet, datt et den Här war, huet hie seng Tunique, déi hie virdrun ausgedoen

hat, nees ugedoen an ass an d'Waasser gesprongen.

⁸ Déi aner Jénger koumen awer mam Naachen no an hunn d'Netz voller Fësch hannert sech hiergezunn, well si waren nëmmen ongeféier honnert Meter^a vum Uwänner ewech.

⁹ Wéi si nees u Land waren, hu si en Holzkuelefeier, wou Fësch drop louchen, a Brout gesinn.

¹⁰ „Bréngt och vum Fësch mat, deen dir elo grad gefaangen hutt“, sot de Jesus zu hinnen.

¹¹ De Simon-Péitrus ass dunne an den Naache geklommen an huet d'Netz un den Uwänner gezunn. Et war voller grousser Fësch, honnertdräiafzeg Stéck; an obschonn et der sou vill waren, ass d'Netz net gerass.

¹² „Kommt an iess“, huet de Jesus si invitéiert. Et huet awer kee vun de Jénger sech getraut ze froen: „Wie bass du?“ well si woussten, datt et den Här war. ¹³ De Jesus koum dohinner, huet d'Brout geholl an huet hinnen dovunner ginn. Datselwecht huet hien och mam Fësch gemaach.

¹⁴ Dat war déi drëtte Kéier, datt de Jesus sech senge Jénger gewisen huet, nodeems hie vun den Doudegen operstane war.

¹⁵ Nodeems si giess haten, huet de Jesus de Simon-Péitrus gefrot: „Simon, Jong vum Jona, hues du mech méi gär wéi déi hei?“

„Jo, Här, du weess, datt ech dech gär hunn“, huet hien him geäntwert.

„Fidder meng Lämmer“, sot de Jesus zu him.

¹⁶ Eng zweete Kéier huet de Jesus hie gefrot: „Simon, Jong vum Jona, hues du mech gär?“

„Jo, Här, du weess, datt ech dech gär hunn“, huet hien him geäntwert.

„Hitt meng Schof“, sot de Jesus zu him.

---

^a Wuertwiertlech: 200 Ielen.

¹⁷ Eng drëtte Kéier huet de Jesus hie gefrot: „Simon, Jong vum Jona, hues du mech gär?“

De Péitrus war traureg, well de Jesus hien eng drëtte Kéier gefrot huet: „Hues du mech gär?“

„Här, du weess alles; du weess, datt ech dech gär hunn“, huet hien him geäntwert.

„Fidder meng Schof“, sot de Jesus zu him. ¹⁸ „Ech soen dir d’Wourecht! Wéi s du méi jonk waars, hues du dech selwer ugedoen a gouns, wouhin s du wolls; mee wann s du al gëss, strecks du deng Hänn aus an een aneren deet dech un a féiert dech anzwousch, wou s du net hi wëlls.“

¹⁹ Hie sot dat, fir op d’Manéier vum Doud hinzeweisen, mat där hie Gott verherreleche géif. Nodeems hien dat gesot hat, sot hien: „Komm mir no!“

²⁰ De Péitrus huet sech ëmgedréint an huet gesinn, datt de Jénger, deen de Jesus gär hat, hinnen nokoum. (Et war deeselwechte Jénger, dee sech beim Iessen un dem Jesus seng Broscht geluecht hat a gefrot hat, wien hie verrode géif.) ²¹ Wéi de Péitrus hie gesinn huet, huet hien de Jesus gefrot: „Här, a wat geschitt mat him?“

²² „Wann ech wëll, datt hie bleift, bis ech nees zeréck kommen, wat geet dech dat un? Komm du mir no“, huet de Jesus him geäntwert. ²³ Sou gouf ënnert de Bridder gezielt, datt dese Jénger net stierwe géif. Mee de Jesus hat net gesot, datt hien net stierwe géif, mee just: „Wann ech wëll, datt hie bleift, bis ech nees zeréck kommen, wat geet dech dat un?“

²⁴ Et ass och dese Jénger, deen iwwert des Saachen ausseet an dee si niddergeschriwwen huet. Mir wëssen, datt seng Ausso wouer ass. ²⁵ Et ginn nach vill aner Saachen, déi de Jesus gemaach huet. Wa si awer alleguer géifen opgeschriwwen ginn, sou mengen ech, kéint d’Welt all déi Bicher, déi misste geschriwwen ginn, net faassen. Amen.

NOWUERT

Hutt Dir Feeler fonnt oder gesitt Dir eng Méiglechkeet e Saz besser auszedrénken? Dann ass Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l. ëmmer frou, fir Är Kommentaren entgéintzehuelen. Dir kënnt se un bibelfirletzebuerg@gmail.com schécken oder un: Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l., B. P. 25, L-3394 Roeser.

Dëse ganze Projet ass op Donen ugewisen, fir datt dës Aarbecht kann ëmgəsāt ginn. Wann Dir drun interesséiert sidd, dësse Projet z'ënnerstëtzen, da kënnt dir ären Don un dësse CCP Konto iwwerweisen mat dem Vermierk „BfL“: BIC: CCPLLULL - IBAN: LU091111700421810000.

Villmools Merci.

De Comité vu Bibel fir Lëtzebuerg a.s.b.l.